

ΑΙ ΘΕΙΑΙ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΚΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΣΥΝ ΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΑΩΚ.
Ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ ἡ Κοινή τῆς Γένους Τυπογραφίᾳ.

Λευκός Σαφεύς Στρατηγός Κωνσταντίνου

17958

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩ

Ο ΧΡΤΣΟΣΤΟ
ΜΟΣ

Η ΘΕΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΡΙΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΕΤΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΦΕΣΕΩΣ.

Ο Θεός, δ Θεός ἡμῶν, δ τὸν Οὐράνιον Ἀρτού, τὴν τροφὴν τῆς παντὸς Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποσέλιας Σωτῆρα, ἦ Λυτρωτὴν, ἦ Εὐεργέτην, σύλλογεντα, καί ἀγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς μηλόγυνος τὴν Πρόθεσιν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ Υπερεργάνιον σε Θυσιασήριον· μνημόνουσον ὡς ἀγαθὸς, καὶ Φιλάνθρωπος τῶν προσεγκάντων, καὶ δὲ αὖς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακείτες διαφύλαξον ὃν τῇ Ιερεγεγίᾳ τῶν Θείων σε Μυσητήριαν· Οτι ἡγίασαι, ἦ δεδέξασαι τὸ πάντιμον ἦ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τὸ Πατρὸς, ἦ τὸ Υἱοῦ, ἦ τὸ Ἁγία Πνεύματος, νῦν, καὶ ἅδε, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Δικηνος ἔβερχεται τῷ Βίρτου, καὶ Ισαται ἐπιπροσθετῆς οὐραίας Πόλης, καὶ προσκυνήτας τῆς, λέγει μεγαλεφώνως· **Εὐλόγησον Δέσποτα.**

Ο δὲ Ιερός Ισαμίνος πινεῖ τῇ Ἁγίᾳ Γεαπέζῃ, καὶ κρατῶν τὸ Ιερὸν Εὐαγγελιού τυποῦ τὸν Σταυρὸν δὲ αὐτῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ λέγει ἐκφώνως.

E Τλογμένη ἡ Βαπτίσια τῷ Πατρὸς, καὶ τὸ Υἱοῦ, καὶ τὸ Αγία Πνεύματος, νῦν, καὶ ἅδε, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Καὶ Ὁ Χορός· Ἀμήν. **Ο** δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὰ ἀρχικά, ἀποκριθόμενων τῶν Χορῶν εἰς ἔκάσην αἴτησιν, τὸ, **Κύριε ἐλέησον.**

•**Ο** Διάκονος.

E Ναρέψῃ τῷ Κυρίῳ δεκτήριον· μητρός τοῦτον - ιερά μητρός τοῦτον.

·Τπὲρ τῆς ἄνωθεν ἀρένης , ἢ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ τῆς ἀρένης τῆς σύμπαντος Κόσμου , θεσαρίας τῶν Ἅγιων τῇ Θεῷ Ἐκκλησιῶν , ἢ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ τῆς Ἅγιας Οἰκη τέττας , ἢ τῶν μετὰ πίσεως , θλαβείας , καὶ Φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ὃν αὐτῷ , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ τῆς Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**τῇ δεσποστῇ**) τῇ τιμίᾳ Πρεσβυτερίας , τῆς ἀντιτίθεται Διακονίας , παντὸς τῆς κλήρου , ἢ τῆς Λαζαρίας , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ τῶν σύστεβεσάτων , ἢ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν , παντὸς τῆς Πατατίας ἢ τῆς ερατοπέδες αὐτῶν , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ τῆς συμπολεμῆσον , ἢ ύποτάξου ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν ἢ πολέμιον , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ τῆς Ἅγιας Μονῆς ταύτης , πάσης Πόλεως , Χώρας , καὶ τῶν πίσει εἰκόνων ὃν αὐταῖς , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ σύκερασίας ἀέρων , εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς , ἢ καιρῶν ἀργυρικῶν , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ πλεόντων , δόσιοργέντων , νοτίγυτων , καμνόντων , αἰχμαλώτων , καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Τπὲρ τῆς ἁυμῆνος ἡμᾶς ἀπὸ πάσης Θλίψεως , δρεγῆς , κινδύνου , ἢ ἀνάγκης , τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμα .

·Αντιλαβθεῖ , σῶσον , ἐλέησον , ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάρειτι .

Τῆς Παναγίας , ἀχρέαντες , υπερεύλογημάντες , ἀνδόζες , Δεσποίνης ἡμῶν , Θεοτόκε , ἢ Ἀειπαρθένος Μαρίας , μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες , ἐ- αυτές , ἢ ἀλλήλες , ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν , Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθάμεθα .

·Ο Χρόνος . Σοὶ Κύριε . Ο Ιεράρχης . ἐκΦάνως .

·Τι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα , τιμή καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ , καὶ τῷ

ΤΟΥ ΧΡΤΣΟΣΤΟΜΟΥ

5

Τιῷ, ἢ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Χρόνος ἢ Αμήν.

Καὶ φάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον.

Ο δὲ Ἱερέυς λέγει μαζικῶς τὴν Εὐχὴν ταῦτην.

Εὐχὴ Ἀντίφωνος Α'

Kύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τὸ κράτος ἀνείκασον ἢ ἡ δόξα, ἀκατάληπτος ἐπὶ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, ἢ ἡ Φιλανθρεωπία Ἐφατος· Αὐτὸς Δέσποτα κατὰ τὴν συσπλαγχνίαν σὺ ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ἐπὶ τὸν ἄγιον Οἶκον τόπου, ἢ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ἢ τῶν συνδιχομένων ἡμῖν πλευτια τὰ ἐλέη σε, καὶ τὰς οἰκτιερμάς σε.

Ο δὲ Διάκονος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἀντίφωνος λέγει.

E"τι, ἢ ἔτι, διερήνῃ τῆς Κυρίου δεκτῶμα.

Αντιλαβθε, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχεάντω, ὑπερθύλογημένης, διδόξε.

Ο Ιερός Ἐκφωνος.

Oτι σὸν τὸ κράτος, ἢ σε ἔξιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις ἢ ἡ δόξα τῆς Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ ἢ τὰ Ἀγία Πνεύματα, νῦν ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Καὶ φάλλεται τὸ Β'. Ἀντίφωνον. **Ο δὲ Ἱερός λέγει μαζικῶς τὴν Εὐχὴν.**

Εὐχὴ Ἀντίφωνος Β'.

Kύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσόν τὸν Λαόν σε, ἢ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε Φύλαξον· ἀγίασον τὰς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τῆς Οἴκου σε. Σὺ αὐτὸς ἀντιδόξασον τῇ Θεῖᾳ σε δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Συμπληρώματος τῆς Β'. Ἀντίφωνος, Ο Διάκονος λέγει.

E"τι, ἢ ἔτι διερήνῃ τῆς Κυρίου δεκτῶμα.

Αντί-

Α'ντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέγον, οὐ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, Ἀχεάντε, Τπαρθλογημάντις, ἀνδέξε.

Καὶ προσκυνήσας εἰσέρχεται τὸ Βῆμα διὰ τῆς Βορείων Θύρας.

Οὐ δὲ Ιερεὺς λέγει ἐκφώνως.

O Τι ἀγαθὸς, οὐ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατέρᾳ, οὐ τῷ Υἱῷ, οὐ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, οὐ δέ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Καὶ φάλλεται τὸ Γ' Ἀντίφωνον, οὐ οἱ Μακαρισμοί.

Οὐ δὲ Ιερεὺς λέγει μυστικὰς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ Ἀτιφώνος - Γ'.

O Τὰς κοινὰς ταύτας, οὐ συμφώνεις ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, οὐ δυσὶ, οὐ τρισὶ συμφωνεῖς ἐπὶ τῷ ὄνοματί σε, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος. Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δόκων σε τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρεσσον, χορηγῶν ἡμῖν ὃν τῷ παρέόντι αἰώνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, οὐ ὃν τῷ μέλλοντι, ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Μετὰ ταύτην προσκυνεῖται τὸς ὁ, τε Ιερεὺς οὐ διάκονος ἐμπροσθεῖ τῆς ἀγίας Τριηπέζης, οὐτα λαβῶν τὸ Ιερὸν Εὐαγγέλιον οὐ Ιερεὺς, δίδωσι τῷ Διακόνῳ· οὐ χωρεῖσσιν ἀμφότεροι ἀπὸ τῶν δεξιῶν τῆς ἀγίας Τριηπέζης ἐπὶ τὰ μερισμένα, οὐ ἐβέρχονται διὰ τῆς Βορείων μέρες.

Οὐ σάντες ἀν τῷ μέσῳ τε Ναῷ, κλίνεσσι τὰς κεφαλαὶς προστρέψαντες τοι τοι λαζ. οὐ δὲ Διάκονος λέγει μυστικά.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Καὶ οὐ Ιερεὺς ὅμοιως λέγει ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐχὴ τῆς διὰ τῆς Ἀγίας Εὐαγγελίας Εἰσόδου.

D Ε'στατα Κύριε οὐ Θεός ἡμῶν, οὐ καταβάτας ὃν Οὐρανοῦς Τάγματα, οὐ Στρατιὰς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λάτεργύιαν τῆς σῆς δόξης,

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

7

ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἰσοδον ἀγίων Ἀγγέλων γενέθαι, συλλειτερεύεντων ἡμῖν, καὶ συνδεξολογεύεντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. ὅτι πρέπει τοι πάτα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις. τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, ὁ Διάκονος κρατῶν τὸ Ωράριον τοῖς τρισὶ βακτύλοις τῆς δεξαὶς χειρὶς, δεκτύνει πέδον Ἀνατολᾶς, ἢ λέγει πέδος τοῦ Ἱερέως.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἀγίαν Εἰσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν πέδον Ἀνατολᾶς, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ Εἰσοδος τῶν Ἀγίων σε, Πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος προσάγει τῷ ἡγεμόνῳ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπὶ τῷ ἀσπασμῷ, εἰ πάρεστι, εἰ δὲ οὔ, ἀσπάζεται τοῦτο ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα σὰς ἐν τῷ μέσῳ ἔμπροσθεν τῆς Ἱερέως, ἀποφοιτοῦ τὰς χείρας, δεκτύνει τὸ "Ἄγιον Εὐαγγέλιον", ἢ λέγει μεγαλοφόνως. ΣεΦίᾳ δέρθεται.

Εἶτα προσκυνήσαντες ἀμφότεροι, εἰσέρχονται εἰς τὸ "Άγιον Βήμα", οἱ δὲ φαλαταὶ φαλατοὶ τὰ συνήθη τροπάρια, ἢ μετὰ τὰ τέλευτατα, ὁ Διάκονος λέγει.

Τῷ Κυρίῳ δεκτόμαρτι. Οἱ Ιερεῖς.

ΟΤὶ "Άγιος ἐστὸς Θεὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, ἢ ἀεὶ,

Οἱ Διάκονοι. Καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ψαιλομένις δὲ τῇ Τεισαγίᾳ, "Οἱ Ιερεῖς λέγει τὴν Εὐχὴν ταῦτην μυσικῶς.

Εὐχὴ τῇ Τεισαγίᾳ Υμνοί.

ΟΘεὸς ὁ "Άγιος δὲ Ἀγίοις ἀναπανόμανος, δ Τεισαγίῳ Φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνέμανος, ἢ ὑπὸ τῶν χειροβίῃ δοξολογέμανος, ἢ ὑπὸ πάσης Ἐπεργανίας Δυνάμεως προσκυνέμανος, δ ἐκ τῆς μὴ ὄντος εἰς τὸ ἅντα παρακλήν τὰ σύμπαντα ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν ἢ αριστον ἢ παντίσε

χαρίσματι κατακορυφήσας, ὁ διδός αἰτεύτι σοφίαν, ἢ σύνεσιν, ἢ μὴ παροῦν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ Θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξίωτας ἡμᾶς τὸς ταπεινῶς, ἢ ἀναξίως δύλως σθ, ἢ ὃν τῇ ὥρᾳ ταῦτῃ σῆναν κατενώπιου τῆς δόξης τῆς Ἀγίας της Θυτιασηρίας, ἢ τὴν ὁφελομένην σοι προσκύνησιν, ἢ δοξολογίαν προστάγει· Αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαις οὐ ἐκ σώματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τεισάγιον Τυμνον, ἢ ἐπίσκεψαις ἡμᾶς ἐν τῇ χειρότερτί σθ· συγχάρησον ἡμῶν πᾶν πλημμέλιμα ἔκβοσιόν τε ἢ ἀκέτιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν διεότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Ζωῆς ἡμῶν· προσβείας τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, ἢ πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι σύναρτοντων· Ὅτι Ἀγιος ἐι ὁ Θεὸς ἡμῶν· κ. τ. λ.

Ταῦτα δὲ τελεθέασης, λέγοντι ὅ, τε Ἰησοῦς ἢ ὁ Διάκονος τὸ Τεισάγιον προσκυνῶντες τοῖς ἕμπροσθοι τῆς Ἀγίας Τριαπέζιας· Εἴτα ὁ Διάκονος λέγει Κέλευσον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπιστρέφεις πρὸς τὸ Θυτιασηρίου λέγει.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν δόνοματι Κυρίου, ἢ ὁ Διάκονος, Εὐλόγυμον Δέσποτα τὴν ἄνω καθέδραν. **Καὶ ὁ Ἰησοῦς, Εὐλογημένος ἐι ὁ ἐπὶ Θρόνῳ δόξης τῆς Βασιλείας σθ, ὁ καθήμανος ἐπὶ τῶν Χερεβῶν, πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Μετὸς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τεισαγίου, ὁ Διάκονος λέγει, **Πρόσχωμαν.** ἢ ὁ Ἀντικυνθίας, Τὸ Προσκέματον τῆς Ἀποστολῆς, ἢ Διάκονος αὖθις. **Σεφίρα.** ἢ ὁ Ἀναγνώσις τὸν Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας· καὶ αὖθις ὁ Διάκονος. **Πρόσχωμαν.** **Ἀναγνωστοχωρίαν δὲ τῆς Ἀποστολῆς Διάκονος Θυμῷ· ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει τὴν Εὐχὴν ταῦτην.**

Εὐχὴ πρὸ τῆς Εὐαγγελίας.

Ε "Λαμψον ὡς ταῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον Φῶς, καὶ τὰς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὁ Φθαλλὸς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν στοιχειωμάτων κατανόησιν· ἔθεσον ἡμῖν ἐν τοῖς τῷ μακαρίων στοιχοῖς Φόρον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες,

Αριστεράν πολιτέαν μετέλθωμέν, πάντα πρὸς θαρρέστιν σε ἡ Φρονεῖντες, ἢ πράττοντες. Σὺ γὰρ ἐστὶ οὐ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χεὶς ἐστὶ Θεός. Μὴ σὸν τὸν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀντίον σε Πατεῖ, ἢ τῷ Παναγίᾳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, τούτῳ, μὴ φέναι, καὶ εἰς τὴν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Τοῦ Αποστόλου πληρωθέντος, διὰ Ιησοῦς Λέγεται Εἰρήνη σοι. Μὴ Φάλλεται τὸ Ἀληθεῖα: Οὐδὲ Διάκονος λαζῶν παρὰ τὸ Κέρεας τὸ ἄγιον Εὐαγγελίου. Λέγεται Εἰρήνη σοι Δέσμοτα τὸν Εὐαγγελισμὸν τῷ ἀγίῳ ἀνδόξῳ Αποσόλῳ, μὴ Εὐαγγελισθεῖ τέλος.)

Οὐδὲ Ιησοῦς ὁ Φραγίζων αὐτὸν. Λέγεται,

Οὐδὲ διὰ Πρεσβεῖαν τῷ ἀγίῳ ἀνδόξῳ Αποσόλῳ μὴ Εὐαγγελισθεῖ (τέλος) διὰ τῆς ἔρημα τῷ Εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ αἷς ἐκπλήρωσιν τῷ Εὐαγγελίῳ τῷ ἀγαπητῷ Τίτῳ αὐτῷ, Κυρία δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οὐδὲ Διάκονος εἶπεν τὸ Αἱρεῖν οὐδὲχεταὶ διὰ τὸ Βορεῖον μέρος, προπορθόμενων αὐτῷ λαμπταδού, μὴ θνετοὶ εἰς τὸν Ιερὸν Ἀμβωνα, μὴ ισαται ὥς τεταγμένων τόπῳ· διὰ Ιησοῦς Ιερουσαλήμπροσθε τῆς αἱρεῖας Γεαπέτης, μὴ βλέπων προς Διατρίπτης, ἐκ Φωτοῦ.

Σε οφίᾳ, δρόθοι ἀκέσθωμεν τοῦ ἀγίου θαυματικού, Εἰρήνη πᾶσι

Καὶ οὐ Διάκονος. Εἰρήνη τοῦ κατὰ (τὸν δὲ) ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωστο.

Οὐ Ιησοῦς. Πληρωθέντες δὲ τὸν Εὐαγγελίον, Λέγεται οὐ Ιησοῦς Εἰρήνη σοι τῷ θαυματικού:

Οὐδὲ Διάκονος εἶπεν μέχει τῆς θραύσης Πολυκε, διδωτι τῷ Ιερεῖ τὸ Αγίον Εὐαγγελίον· μὴ εὖσας εἰς τῷ συνέβαινε τόπῳ ἀρχεταις θτος.

Εἰρήνη σοι πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. μὴ εὖσας τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορε, οὐ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σε, ἐπάκεσσον· μὴ ἐλέηστον.

Εἰρήνη σοι

η ἐλέησον.

•Ο δὲ Χρήστος ἡ εἰκόνη αὐτῆς λέγει τὸ, Κύριε Ἰάκωπον Γ' .

•Ἐν τάτῳ δὲ λέγει μαρτυρῶν ταῦτην τὴν Εὐχήν.

Kτέριε δὲ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἔκτενην ταύτην Ικετίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δέλων· οὐ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέες σε· οὐ τὸς οἰκτιεροῦς σε κατάπειρψον ἐφ' ἡμᾶς, οὐ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σε, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σε πλέστιον ἔλεος.

•Ο δὲ Διάκονος εἶχε λέγει.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καυσεβῶν οὐ Ορθοδόξων Χριστιανῶν;

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Αρχιεπισκόπων ἡμῶν (τοις δεσμοῖς;)

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Αδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ιερέων, Ιερομονάχων, οὐ πάσις τῆς ἡ Χριστῷ ἡμῶν Αδελφότητος.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, οὐ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης, οὐ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπταυσαμένων Πατέρων, οὐ Αδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἀνθαδε κειμένων, οὐ ἀπανταχθεῖ Ορθοδόξων.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς, φρεγάνης, υγείας, σωτηρίας οὐ ἀφέτεως τῶν δημοσιετιῶν τῶν δέλων τὸ Θεῖον, τῶν Αδελφῶν τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορέντων, οὐ καπλιεργύντων δὲ τῷ θύρῳ, οὐ πανσέπτῳ Ναῷ τέτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, οὐ ὑπὲρ τῆς περιερῶτος Λαζ, τῆς ἀπεκδεχομένας τὸ παρὰ σε μέγα, οὐ πλέστιον ἔλεος.

•Ο Ιερός εἰκόνων.

Oτι ἐλεήμων, καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὸν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, οὐ τῷ Υἱῷ, οὐ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, οὐ δέ, οὐ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

•Ο Διάκονος.

Εὐχαριστεῖ οἱ Κατιχθμένοι τῷ Κυρίῳ.

Οι Πιστοί ὑπὲρ τῶν Κατιχεμένων δεηθῶμεν .

"Ινα ὁ Κύριος αὐτὸς ἐλεῆσῃ .

Κατιχήσῃ αὐτὸς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας :

"Αποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης :

"Εὐώτῃ αὐτὸς τῇ Ἀγίᾳ αὐτῷ Καθολικῇ , ἢ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ

Σῶσον , ἐλέησον , ἀντιλαζό , ἢ διαφύλαξον αὐτὸς , ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι .

Οι Κατιχέμανοι , τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε .

Εὐχὴ κατιχεμένων πρὸ τῆς Ἀγίας Ἀκοράς .

Kύριε ὁ Θεός ἡμῶν , ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν , ἢ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν . ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποσέλας τὸν μονογενῆ σε Γέον , τὸν Κύριον ἡμῶν ἢ Θεὸν , Ἰησὸν Χριστὸν , ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸς δέλες σε τὸς Κατιχεμένως , τὸς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα . ἢ καταξίωσον αὐτὸς ἐν καιρῷ σύνθετῷ τῷ λατρεῖ τῆς παλιγγενεσίας , τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν , ἢ τῷ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας . ἐνωσον αὐτὸς τῇ ἀγίᾳ σε Καθολικῇ , ἢ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ , ἢ συγκαταεῖθμήσον αὐτὸς τῇ ἐκλεκτῇ σε ποίμνῃ .

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ .

IΝα ἢ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον , ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε , τῷ Πατρὸς , ἢ τῷ Γε , ἢ τῷ Ἀγίῳ Πνόματος , νῦν , ἢ ἀλλ , ἢ εἰς τὸς αἰώνας τῶν αἰώνων .

Καὶ ἐξαπλεῖ τὸ Εἰλητὸν ὁ Ἱερὸς ἡγιεῖ Διάκονος .

Oσοι Κατιχέμανοι προέλθετε . οἱ Κατιχέμανοι προέλθετε . ὅσοι Κατιχέμανοι προέλθετε . Μήτις τῶν Κατιχεμένων . ὅσοι Πιστοί .

"Ἐτι ἢ ἔτι , ἐν ἀρχῇ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν .

Εὐχὴ πιστοῦ Α' μετὰ τέλτωσήν τοῦ Εἰλητοῦ .

Eγχαριτώμενοι σοι , Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων , τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παρασῆναι ἢ νῦν τῷ ἀγίῳ σε Θυσιασηρίῳ , ἢ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιεμοῖς

Η ΙΟΙΑ ΛΕΙΤΟΤΡΓΙΑ

ες ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμάρτημάτων, ἐγ τῶν τῆς Λαᾶ ἀγνοιμάτων· Πρόσδεξαι δὲ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίας γενέθλιον, τῇ προσφέρειν σοι δεήσεις, ἢ ικετίας, ἢ Θυσίας ἀναμάχτες ὑπὲρ παντὸς τῆς Λαᾶς· ἢ θιάνωντος ἡμᾶς, οὓς ἔθε αἱ τὴν διακονίαν σε ταύτην ὃν τῇ δυνάμει τῆς Πνεύματός σε τῆς Ἀγίας, ἀκαταγνώσως, ἢ ἀπροσκόπτως, ἢ καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνεδίκτεως ἡμῶν ἐπικαλεῖσθαι σε ὃν παντὶ καμέψῃ, ἢ τόπῳ, ἵνα εἰσακέψῃ ἡμῶν· Καὶ εἰς ἡμῖν εἶναι τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγάθοτήτος·

• Ο Διάκονος.

• Αντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάρει·

ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ.

ΣοΦίᾳ *

Ο Τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις τῷ Πατερὶ· ἢ τῷ Υἱῷ
ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματi· νῦν· ἢ φεύγει· ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων·

• Ο Διάκονος.

Ἐτοὺς ἦτι ὃν εἰρήνη τῆς Κυρίως δειθῶμεν·

Εὐχὴ Πίστος· Β:

Π ΑἼνης ἢ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν· καὶ σε δεύμεθα, ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἢ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμῶν σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δῶς ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάχειτον τὴν παράδοσιν τῆς ἀγίας σε Θυσιασιείς. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς ἢ τοῖς συνδιχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίσ, ἢ πίεσως, ἢ συνέσεως πνεύματικῆς· δὸς ἀυτοῖς πάντοτε μετὰ Φόβου, ἢ ἀγάπης λατρεύειν σοι ἀνενέχως, ἢ ἀκατακείτως μετέχειν τῶν Ἅγιων σε Μαρτύρων, ἢ τῆς Ἐπιφράντις σε Βασιλείας ἀξιωθῆναι·

• Ο Διάκονος.

• Αντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάρει·

ΣοΦίᾳ.

Καὶ αύξεγχεται εἰς τὸ λεφτόν.

'Ο δὲ Ἰερεὺς ἐκφωνεῖ :

Ο Πῶς ὑπὲ τῆς κοστίτες σε πάντοτε Φυλακτόμενοι, τοι δέξαντες ματέμπω μὲν, τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι; νῦν; καὶ φέτοι καὶ εἰς τές αἰώνας τῶν αἰώνων

Καὶ φάσκεται ὑπὲ τῶν χορῶν ἐν Χερουβικός "Τύμος": 'Ο δὲ Ἰερεὺς λέγει τῷ Εὐχήν ταύτην,

Εὐχή, ἣν λέγει ὁ Ἰερεὺς μυστικές του Χερουβικοῦ "Τύμος" φθοράνε.

Ο Τ' ἔτις ἀζητός, τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, ἢ ἄδεστοις, προστέχομαι, ἢ προσεγγύζομαι, ἢ λατεργοῦμεν τοις δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα ἡ Φοβερὸν ἢ αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις Δυνάμεσιν· Ἀλλ' ὅμιλος διὰ τὴν ἄΦατον, ἢ ἀμέτρητον τοις Φιλαυθρωπίαιν, ἀτρέπτως, ἢ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθεωπος, ἢ Ἀρχιερέθις ἡμῶν ἐχρημάτισας, ἢ τῆς λατεργυτικῆς ταύτης, ἢ ἀναμάκτει Θυσίας τὴν Ἰερεγύιαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσμότης τῶν οἰπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν Ἐπεργασίων τε, ἢ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ Θεόντων Χερουβικῆς ἐποχήμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, ἢ Βασιλῆς τῆς Ἰστραῆλ· ὁ μόνος Ἄγιος, ἢ ἡ Ἅγιοις ἀναταύματος. Σὲ τοῖνυν δυτωπῷ τὸν μόνον ἀγαθὸν, ἢ Θύμον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν ἢ ἀχρεῖον δεῖλόν σε, ἢ καθάρισέν με τὴν Ψυχὴν, ἢ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· ἢ Ικάλωτόν με τῇ δυνάμει τῆς Ἅγίας της Πνεύματος, ἀνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παρεκπάνται τῇ ἀγίᾳ σε ταῦτῃ Γεωπέζῃ, ἢ Ἰερεγύησαι τὸ ἀγιον, καὶ ἀχρεαντόν σε Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Λίμα. Σὸν γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτὸν αὐχένα, καὶ δέομαι σε, μὴ ἀποστέψῃς τὸ περσεπόν σε ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάτῃς με ἐκ παῖδων σε· Ἀλλ' ἀξιώτον προσενέχθηναι σοι οὐτ' ἐμοῦ τῆς ἀμαρτωλῆς, καὶ ἀλιζείς δεῖλα σε τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ δικαστέας, καὶ πρεσβύτερος, καὶ πρεσβύτερος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὸς Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαντα απέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάγκη φειδεῖς Πατέρι,

καὶ

καὶ τῷ Παναγίῳ , καὶ ἀγαθῷ , καὶ ζωόποιᾳ στὸ Πνεῦματι , νῦν , καὶ ἄλι , καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Πληρωθέσῃς δὲ τῇς θυσίᾳς , λέγετο οὐ αὐτοὶ τὸν Καρεβιάδην μρυνον Γ'. ἐπειδὴ λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυμιατόν θυμιτῆ . ἔτα ἀπέρχονται ἀμφότεροι εἰς τὴν αγίαν Πρόθεσιν . οὐ μετὰ τὸ πλέασθαι καθέσσυτες , λέγεται ὁ Διάκονος . Ἐπιρρούν Δέσποτα .

Ἐδὲ Ιερεὺς ἐπέρχεται τὸ μέρος , ἐπιτιθέμεται τοῖς ἅμασις τοῖς Διακόνοις , λέγων ,

Ἐπάρετε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἀγια , οὐ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον : Εἴτα λαβὼν τὸν ἄγιον Δίσκον , ἐπιτίθεται τῇ τῷ Διακόνῳ καὶ Φατῆ . αὐτὸς δὲ λαμβάνει τὰς θύσιας χερσὸν τὸ ἄγιον Ποτήριον . οὐ προπορευομένων αὐτῶν λατράδων , ἔρχονται διὰ τοῦ Βαρετοῦ μέρες , οὐ πειράζονται τὸν Ναὸν , θυγάτιονος , οὐ λέγουσις .

Πάντων ὑμῶν μηδέπειν Κύριος ὁ Θεὸς ἢν τῇ Βασιλείᾳ αὐτῷ , πάντοτε , νῦν , οὐδὲ , οὐ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Μετὰ τοῦτο , ἔμβη παρέμη Ἀρχιερεὺς , Φαστ .

Τῆς Ἀρχιερεωσύνης στὸ μηδέπειν Κύριος καὶ τὸ λ .

Ἐδὲ μή .

Τῆς Ιερωτύνης ἡμῶν μηδέπειν Κύριος καὶ τὸ λ .

Καὶ ἔστερχονται διὰ τῆς ὁρεᾶς Πύλης εἰς τὸ Ιερόν . Εδὲ Διάκονος , σὰς ἢν τοῖς δεξιοῖς , λέγει τῷ Ιερεῖ μέλλοντι ἀπίβασι .

Μηδέπειν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ιερωτύνης στὸν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ .

Καὶ ὁ Ιερεὺς πρέσει αὐτῷ .

Μηδέπειν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ιεροδιακονίας στὸν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ , πάντοτε , νῦν , οὐδὲ , οὐ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Καὶ ἔτας ὁ Ιερεὺς τῇθεται τὸ Ιερόν Ποτήριον ἐπὶ τῆς δύτας Τραπέζης . ἔτας λαβὼν τὸν ἄγιον Δίσκον ἀπὸ τῆς τοῦ Διακόνου καὶ Φατῆς , τῇθεται ἐπὶ τὰ ἀγιστήρα τοῦ Ποτηρίου , λέγων .

Ουσιογένειαν Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς ξύλου καθελῶν κτλ. μέχρι τοῦ, κηδεύσας, ἀπέθετο.

Είτε λεβάν τὸ Θυμιατήριον, Θυμιᾶς τὰ ἄγα τεῖς : ὑπὸ τοῦ Διακόνους ἀπέντος.

Αγάθυνον Δέσποτα τὸ βελτίστην πολιτεύοντα στον Ιερόντος λέγεται.

Αγάθυνον Κύριον ὃν τὴν εὐδοκίαν σε τὴν Σιών : ἡ οἰκοδεμηθήσεται τὰ τέχνη Τε-
ρεσταλῆμα . Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιατήριον σε μόχχος .

Είτε κλήμας τὴν κεΦαλήν, λέγεται πρὸς τὸν Διάκονον . Μήδητί με ἀδελφέ, ἡ
συλλειτεργεί .

Καὶ δὲ Διάκονος πρὸς αὐτέν·

Μηδέπειν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ιερωσύνης σε ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ .

Είτε δὲ Διάκονος κλήμας τὴν κεΦαλήν, λέγεται πρὸς τὸν Ιερέα .

Εὔζαιμον ὑπὲρ ἔρωτον Δέσποτα ἄγιος .

Καὶ δὲ Ιερεὺς .

Πνεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, ἡ δύναμις Υψίστου ἐπισκιάσοι σοι .

Καὶ δὲ Διάκονος .

Αὐτὸν τὸ Πνεῦμα συλλειτεργεῖται ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν .

Είτε δὲ αὐτός, Μήδητί με δέσποτα ἄγιος .

Καὶ δὲ Ιερεὺς .

Μηδέπειν σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτῷ, πάντοτε, νῦν, ἡ δὲ, ἡ

ἔστι τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων .

Καὶ ἐπαπλού δὲ Διάκονος τὸ, Λαμπάν,

ἐξέρχεται . Ἡ σὰς ω τῷ συνίθεται τόπῳ, λέγεται.

Πληρώτωμα τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ .

Τπέρε τῶν προτοθόντων τιμίων Δώρων, τῷ Κυρίῳ δεκτῶμα .

Τπέρε τῷ Αγίᾳ Οἴκᾳ τέττα, ἡ τῶν μετὰ πίσεως, εὐλαβείας, ἡ Φόβος Θεοῦ
εστίοντων ἀντῷ, τοῦ Κυρίου δεκτῶμα .

Τπέρε τοῦ ἐυθύνοντος ἡμᾶς ἀπὸ πάσης Θλίψεως, δρεγῆς, κινδύνου, ἡ ἀνάγ-
κη, τοῦ Κυρίου δεκτῶμα .

Τέτταν λεγομένων, δὲ Ιερεὺς λέγεται τὴν Εὐχὴν ταῦτα .

Εὐχὴ τῆς προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῶν ἀγίων Δάσων :

Κύρε οὐ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος Αγιος, ὁ δεχόμανος Θυσίαν αἰν-

θεως, παρὰ τῶν ἐπικαλεμένων σε ἐν διῃ καρδίᾳ; πρόσδεξαι δὲ ἡμῖν τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν δέησιν, οὐ προσάγαγε τῷ ἀγίῳ σε Θυσιασηρίῳ· οὐ ικάνωσον ἡμᾶς, προσενεγκεῖν σοι Δῶρά τε ηὔ Θυσίας πνοῦματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτυριώτων, οὐ τῶν τῆς Λαζ ἀγνοημάτων· οὐ καταξίωσον ἡμᾶς, εὔχεται χάριν ἐνώπιον σε, τῇ γενέθλιος σοι ἀπέρσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, οὐ ἐπισκηνώσου τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σε τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, οὐ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, οὐ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε.

Ο Διέκονος.

Απολαβεῖ, εῷσον, ἐλέησον. οὐ διαφύλαξον ἡμᾶς δ. Θεὸς τῇ σῇ χάρειτι· Τὴν ἡμέραν πάταν, πατέλαν, αγίαν, εἰρηνικήν, οὐ ἀναμάρτυτον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

"Αγγελον εἰρήνης, πιεδὺ διηγὸν, Φύλακα τῶν ψυχῶν, οὐ τῶν σωμάτων ημῶν; παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, οὐ ἀφεσον τῶν ἀμαρτιῶν, οὐ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ οὐ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, οὐ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρέον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, οὐ μετανοίᾳ ἐκτελέσων, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, θνῶδυνα, ἀνεπαιχρύτα, εἰρηνικά, οὐ παλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ Βίματος τῷ Χριστῷ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀγρέαντα, ὑπερβολογιμάντις, ἐνδόξη, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκη, οὐ ἀειπαρθένης Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνήμονεύσαντες, οὐ ποτὲς οὐ ἀλλήλες, οὐ πάταν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Οἱ εἱρῆσεν Επόντας.

Διὰ τῶν εἰκτιερῶν τῆς μονογενῆς σε Υἱού, μεθ' εὐλογητός εἶ, τούτῳ Παναγίᾳ.

ναγίω, οὐ ἀγαθῷ, οὐ ζωόποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, οὐ ἀλλή, οὐ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Ιερέως ·

Εἰρήνη Πᾶσι.

ὁ Διάκονος ·

Ἄγαπήσωμον ἀλλήλους, οὐαὶ δὲ ὁ μονοίᾳ διμολογήσωμεν.

Ο Χορὸς ·

Πατέρα, ιδὸν, οὐ "Αγιον Πνεύματα, Τειάδα διμούργων, οὐ ἀχώριστον.

Καὶ οὐ μὴ Ιερέως προσκυνήσας τεῖς, ἀστάζεται τὰ Ἅγια, δοντα κεκαλυμμένα, λέγων ματικῶς.

Ἄγαπήσω σε Κύριε ή Ιησούς μα, Κύριος σερέωμά μα, οὐ καταφυγή μα, οὐ ἔρεσης μα,

Ο δὲ Διάκονος προσκυνήσας, οὐ φέρεται τόπῳ, ἐκφωνεῖ.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν Σοφίαπρέσωμαν.

Καὶ οὐ μὴ λαὸς λέγει τὸ, Πιστόλω. Ο δὲ Ιερέως ἀρετὴ τὸν δέραι, πονεῖ ἀυτὸν ἀπάντα τῶν Δώρων.

Ο δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ.

Σῶμαν καλῶς, Στῶμα μετὰ Φόβος· Πρόσχωμα τὴν Ἅγιαν Ἀναφορὰν ἐνθεάνη προσφέρειν.

Ο Χορὸς · Ε λεον κτλ.

Ο δὲ Διάκονος προσκυνήσας, εἰσέρχεται ἐν τῷ αὐτῷ Βήματι, οὐ λαβὼν τὸν ἄλλον παρατεθόντα πρότερον ὑπὸ τοῦ Ιερέως ἐπὶ τῆς Γραπτῆς, βιπίζει δὲ ἀυτὸν

τὰ Ἅγια.

Ο δὲ Ιερέως ἐκφωνεῖ.

H Χάρεις τῷ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησῷ Χριστῷ, οὐ οὐ ἀγάπη τῷ Θεῷ οὐ Πατρὸς, οὐ οὐ κοινωνία τῷ Ἅγιοι Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων υμῶν.

Ο Χορός · Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματος σε

Ο Ιερέως · "Ανω χῶμεν τὰς καρδίας :

Ο Χορός · Εχομον πρὸς τὸν Κύριον :

Ο Ιερέως · Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ :

Ο Χορός · "Αξιον οὐ δίκαιονέστι προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱόν, οὐ Ἅγιον Πνεύματα, Τειάδα διμούργων, οὐ ἀχώριστον.

Ο Ιερέως ἐπιμέχεται.

A Ξιον, οὐ δίκαιον, σὲ ὑμεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ οὐχαριστεῖν.

σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσμότειας σε⁸. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἀνέκΦρα-
σος, ἀπερινόητος, ἀδρεπτος, ἀκατάληπτος, φέτι ὁν, ὠσαύτως ὁν, Σὺ, καὶ δὲ
μονογενής σε⁸ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα σε τὸ "Άγιον". Σὺ ἐκ τοῦ μὴ δύντος εἰς τὸ
ἔνακ ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστης πάλιν, καὶ ἐκ ἀπέσις πάν-
τα ποιῶν, ἔως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σε ἐχαρίσω
τὴν μέλλεσσαν. Τπὲρ τέτων ἀπάντων εὐχαριστήμενοι σοὶ, καὶ τῷ μονογενῆ σε⁸ Υἱῷ,
καὶ τῷ Πνεύματι σε τῷ Άγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὃν θύμα, καὶ ὃν ὄχι θύμα, τῶν Φι-
νερῶν, καὶ ἀΦανῶν θύεργεστῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστήμενοι τοι εἴ-
περ τῆς Λειτεργίας ταύτης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξαθαι κατηξίωσας. Καὶ
τοι σοὶ παρεζήκαστι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἄγγελων, τὰ Χερσβίμ,
καὶ τὰ Σεραφίμ, εξαπτέρυγα, πολυόμφατα, μετάρσια, πτερωτά.

ΕΚΦΩΝΩΣ.

TΟΥ ἐπινίκιου ὅμονον, ἀδοντα, βοῶντα, κεκραυότα, καὶ λέγοντα.

Ο Χορός. "Α γιος, "Άγιος, "Άγιος, Κύριος Σαβαὼθ κτλ.

Ο δὲ Διάκονος λαβὼν τὸν Άσερ σκον ἐκ τῆς Αγίας Δίσκας ποιει Σταυρῷ τύπον
πάνω αὐτοῦ· ἔτα ἀπιστέμωσις αὐτὸν, τίθησιν ἐν μέρει τῆς Αγίας Γεαπέζης.

Ο δὲ Ιερεὺς λέγει μυσικῶς.

MΕτὰ τέτων καὶ ἡμᾶς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε,
Βοῶμοι, καὶ λέγομοι· "Άγιος εἶ, καὶ πανάγιος, Σὺ, καὶ δὲ μονογενής σε⁸
Υἱός εἰς τὸ Πνεῦμα σε τὸ "Άγιον", "Άγιος εἶ, καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπής
ἡ δόξα σου· δις τὴν Κόσμου σε ἔτως ἡγάπησας, ὡς τε τὸν Υἱόν σε τὸν μονογενῆ
δέναι, ἵνα πᾶς δ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. "Οσ-
καθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν οὐπὲρ ἡμῶν οἰκουμέναν πληρώσας, τῇ νυκτὶ, ἢ παρεδίδοτο,
μᾶλλον δὲ ἐκαυτὸν παρεδίδε ύπὲρ τῆς τῆς Κόσμου ζωῆς, λαζῶν ἀρτον ἐν ταῖς ἀ-
γίαις αὐτῆς, καὶ ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσὶν, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιά-
σας, καὶ κατέστη, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτῆς Μαθηταῖς, καὶ Αποσόλοις, εἰπὼν:

Εἴτα λέ ει ἐκΦώνως.

Δ Α' βετε, Φάγετε, τότο μη ἐσὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμουν εἰς ἄ-
ρεσιν ὀμαρτιῶν. **Ο** Χορός Ἀ μήν.

Τέττα δὲ λεγομένη, ὁ μὲν Διάκονος κρατῶν τὸ ὠράφιον τοῖς τρισὶ δικτύαις
τῆς διξάς χειρίς, δέκανος τῷ Ιερῷ τὸν ἄγιον Δίσκον.

Οὐ δὲ Ιερεὺς λεγε μυσικῶς..

Ο μοίως ἡ τὸ Ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων :
Εἴτα ἐκΦώνως.

Π Γέτε ἔξ αὐτῆς πάντες, τότο ἐσὶ τὸ Αἷμα μη, τὸ τῆς καυνῆς Διαθήκης,
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄΦεσιν ὀμαρτιῶν.

Ο Χορός Ἀ μήν. Τέττων δὲ λεγομένων, ὁ Διάκονος ὡσαύτως δεικνύει τὸ "Α-
γιον Ποτήριον. Οὐ δὲ Ιερεὺς λεγε μυσικῶς.

Μ Εμνημόνοι τοίνυν τῆς σωτηρίας ταύτης ἀντολῆς, ἢ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡ-
μῶν γεγυαμένων, τῇ Σταυρῷ, τῇ Τάφῳ, τῆς τριημέρεως Ἀνασάσεως,
τῆς εἰς Οὐρανὸς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθεδρας, τῆς δούτερας, ἢ ἀδόξη-
πάλιν Παρεστίας. Εἴτα ἐκΦώνως.

Τ Α' σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, ἢ διὰ πάντα.
Ο Χορός · Σ : μηνύθμον, σὲ θύλογθμον, κ τ λ.

Μετὰ τότο ὁ Διάκονος τιθησι τὸν ἀέρα ἐπὶ τῆς αὐγίας Τριπτέζης, ἢ προστυγί-
ζε πρὸς Ιερό, ἢ ἀμφότεροι προσκυνήσι τοῖς ἐμπρεστοῖς αὐγας Γεωπτέζης, λέ-
γοντες ἐκασος. Ο Θεὸς Πλάθητι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Εἴτα δ Ιεροῦς λέγει · Κύριε ὁ τὸ Πανάγιον σε Πνοῦμα κ τ λ.

Ο Διάκονος ε.χ. Καρδίαν καθαράν. Ο Ιερός πάλιν τὸ αὐτό. Ο Διάκονος.

Μὴ ἀπορρέειψης με ἀπὸ τῆς προσώπως σε. Ο Ιερός τὸ αὐτό. Ο Διάκονος:
Δέξα. Ο Ιερός. Εὐλογητὸς ἐν Χριστῷ. Ο Διάκονος. Καὶ νῦν Ο Ιερός.

Οτε καταβάσει κ τ λ. ε.π. π. ε.π. Ι. ε.π. ΙΙ. ε.π. ΙΙΙ. ε.π. ΙΙΙΙ. ε.π. ΙΙΙΙΙ.

Εἴτα δὲ Ἰερός ἐπεύχεται μυσικᾶς.

Eγώ τι προσφέρομεν σοι τὴν λογικὴν ταῦτην, οὐ ἀναίμακτον Λατρείαν, οὐ πάρακαλέμεν, οὐ δεόμεθα, οὐ ἰκετεύομεν, κατάπτει φον τὸ Πνεῦμα σε τὸ "Ἄγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δέρα ταῦτα ..

Οὐδὲ Διάκονος λέγει μυσικῆς. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν ἄγιον "Ἄρτου.

Οὐδὲ Ἰησοῦς σφραγίζων τῷ τύπῳ τῆς Σταυροῦ τὸν ἄγιον "Ἄρτου, λέγει μυσικᾶς.

Καὶ ποίησον τὸν μὲν "Ἄρτου τέτον, τίμιον Σῶμα τὸ Χριστὸν σα.

Οὐ Διάκονος ἀπὸν τὸ, Ἀμήν, λέγει. Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ "Άγιον Ποτήριον.

Οὐ Ιησοῦς σφραγίζων ἑρδίως τὸ Ποτήριον, λέγει.

Τὸ δὲ ἔν τῷ Ποτηρίῳ τέτω, τίμιον Αἷμα τὸ Χριστὸν σα.

Οὐ Διάκονος ἀπὸν τὸ, Ἀ μήν λέγει. Εὐλόγησον Δέσποτα ἀμ. Φότερα.

Οὐ Ιησοῦς σφραγίζων ἀμ. Φότερο, λέγει. Μεταβαλῶν τῷ Πνεύματί σε τῷ ἄγιῳ.

Οὐ δὲ Διάκονος ἀπὸν τὸ, Ἀ μήν γε ἐπίζει τὰ ἅγια.

Οὐδὲ Ιησοῦς ἐπεύχεται.

Ωστε γονέδαι τοῖς μεταλαμβάνεσιν, εἰς νῦν Φυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς κονιωνίαν τῆς Ἁγίας της Πνεύματος, εἰς Βαπτίσιας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρέησίαν τὴν πρέδε σὲ, μὴ εἰς κείμει, οὐ εἰς κατάκειμα. "Εἴτι προσφέρομεν σοι τὴν λογικὴν ταῦτην Λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίσει ἀναπαυσαμένων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφυτῶν, Ἀποσόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ομολογητῶν, Εὐχειτετῶν, οὐ παντὸς Πνεύματος ἀν πίσει τετελεωμένας.

Πίτα λαβῶν τὸ Θυμιατήριον, Θυμιτέ τῷ ἀγίῳ Τέλπειαν, οὐ λέγει ἐκφάντες.

Eξαρτέως τῆς Παναγίας, ἀχράντως, ὑπερβλογμάνης, ὀνδόξε, Δειπνῆς ἡμῶν Θεοτόκε, οὐ φειπαρέθης Μαρίας.

Εἴτα ἐπέδεχται.

Lογ Αγία Ιωάννα, Προφήτε, Προδρόμε, οὐ Βαπτιστή την Αγίων ὀνόδοξην.

ζόζων, καὶ πάντες Φύμιων Ἀποσόλων· τὸν Ἄγιον (τὸν δένος), ἢ καὶ τὴν μάν-
μην ἐπιτελεῖμεν· οὐ πάντων σὺν τῷ Ἅγιῳ· ὃν ταῖς ἵκεσίαις ἐπίσκεψου ἡμᾶς
ὁ Θεός· Καὶ μηδὲντι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἀπίδιανασάσεως ζωῆς αἰώ-
νιος· οὐ ἀνάπταυσον αὐτές δὲ Θεὸς ἡμῶν, ὅπερ ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τὰ προσώπα σε·
Ἐτι παρακαλεῖμεν σε, μηδὲντι Κύριε πάσις· Ἐπισκοπῆς· Ορθοδόξῳ, τῶν ὁρ-
θοτομένων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τὸν Πρεσβυτερίαν, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, οὐ παντὸς Ιερατικῆς οὐ Μοναχικῆς τάγματος· Ἐτι προσφέρομέν σοι
τὴν λογικὴν ταύτην· Λατρείαν ὑπὲρ τῆς Οἰκειότητος· ὑπὲρ τῆς ἀγίας Καθολικῆς,
οὐ Ἀποσολικῆς· Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ, οὐ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων·
ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, οὐ Φιλοχείων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τὸν Παλαιόν, οὐ τὸν
Στρατοπέδον αὐτῶν· Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ Βασίλειον, ἵνα οὐ ἡμεῖς ἐν τῇ
γαλήνῃ αὐτῶν ἔρεμον, οὐ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ συνεβίᾳ, οὐ σεμνότητι.
Οὐ δὲ Διάκονος ιερατέν τὸ θυμιατήριον, μηδεπούσι, ἣν βιβλεῖται.

Οὐ δὲ Ιεροῦς μετὰ τὴν Εὐχὴν, λέγει ἐκ Φώνων·

EN πρότοις μηδὲντι Κύριε τὸν Ἀρχιεπισκόπον ἡμῶν (τὸ δένος), Οὐ χά-
ρισμα ταῖς ἀγίαις σε Εκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιαῖ, μακρο-
μερθόντα, οὐ δρθοτομεῖντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας·

Οὐ δὲ Διάκονος εἰς πέρι τῇ ἀραιᾳ Πόλη, λέγει τὴν Φύμην τὸν Πατριάρχεα, οὐ
Μητροπολίτα, οὐ Ἐπισκόπτα, οὐ διὰ ἑτερη εἴθεσαι·

Οὐ δὲ Ιεροῦς ἐπείχεται·

Mηδὲντι Κύριε τῆς Πόλεως, ἐν τῷ παροικεῖμον, οὐ πάσις Πόλεως, οὐ
Χώρας, οὐ τῶν πίσει οἰκάντων ἐν αὐταῖς· Μηδὲντι Κύριε, πλεόντων,
οδοιπορεύντων, νοσάντων, χαρινόντων, αἰχμαλώτων, οὐ τῆς σωτηρίας αὐτῶν·
Μηδὲντι Κύριε, τῶν καρποφορεύντων, οὐ καλλιεργεύντων ἐν ταῖς ἀγίαις σε· Ἐκ-
κλησίαις, οὐ μεμνημένων τῶν πενήτων, οὐ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέης τοι-
κεῖται·

Εἶτα ἐκΦάνως.

Kαὶ δός ἡμῖν ὃν ἐνὶ σόματι, οὐ μισθίας καρδίας, δοξάζει, οὐ ἀνυπνεῖ τὸ πάντιμον, οὐ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τῷ Πατέρᾳ, οὐ τῷ Υἱῷ, οὐ τῇ ἁγίᾳ Πνεύματος, νῦν, οὐ φέτη, οὐ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ παλιν ἐκΦάγεσ.

Kαὶ ἔσαι τὰ ἑλέη τῷ μεγάλῳ Θεῷ, οὐ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τάντων ἡμῖν.

O δὲ Διάκονος ἔξελθεν, οὐ σὰς πέρ τῆς ὁραμάς Πύλης, λέγει.

Pάντων τῶν Ἀγίων μνημονούσαντες.

Ἐπι, οὐ ἔπι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δειθῶμεν;

Ὑπὲρ τῶν προσκομιδώντων, οὐ σιγαδέντων τιμῶν Δώρων, τῷ Κυρίῳ δειθῶμεν.

Οπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ο προσδεξάμαντος αὐτὰ ἐις τὸ Ἀγιον, οὐ περιφράνιον, οὐ νοερὸν αὐτῷ Θυσιαστήριον, εἰς ὅτιμὴν σ্বωδίας πνεύματικῆς, αὐτὶ καταπέμψῃ ἡμῖν τὴν Θείαν χάριν, οὐ τὴν Δωρεὰν τῷ ἁγίῳ Πνεύματος, δειθῶμεν.

Ὑπὲρ τῷ ἁυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης Θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου, οὐ ἀνάγκης, εἰς Κυρίῳ δειθῶμεν.

Ο Ιερὸς μυστικῶς.

Sοὶ παρακατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀπασαν οὐ τὴν ἑλπίδα, Δέσποτε Φιλάνθρωπε οὐ παρακαλεῖμεν, οὐ δεόμεθα, οὐ ικετεύομεν, καταζώσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν Ἐπιθεανίων σε, οὐ Φρειτῶν Μυσιείων, ταύτης τῆς ἱερᾶς, οὐ πνεύματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαρῆ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς συγχώρεσιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἀγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Θύρων κληρονομίαν, εἰς παρέησίαν τὴν πρὸς σὲ, μὴ εἰς κείμα, οὐ εἰς κατάκριμα.

Ο Διάκονος.

Aντιλαβεῖ, σῶσον, ἑλέησον, οὐ διαφύλαξον ἡμᾶς, ο Θεὸς τῇ σῇ χάριτι οὐ τὴν ἡμέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρήνην οὐ ἀναμάρτητον, παρὰ τὰ Κυ-

είς αἰτησώμεθα .

Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, Φύλακα τῶν ψυχῶν, ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τῆς Κυρίας αἰτησώμεθα .

Συγγνώμην, ἢ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, ἢ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τῆς Κυρίας αἰτησώμεθα .

Τὰ καλὰ, ἢ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἢ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τῆς Κυρίας αἰτησώμεθα .

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ὃν εἰρήνη, ἢ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τῆς Κυρίας, αἰτησώμεθα .

Χειρισαντα τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεποίχυντα, εἰρηνικά, ἢ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς Φιβερῆς Βίματος τῆς Χριστῆς αἰτησώμεθα .

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστης, ἢ τὴν κοινωνίαν τῆς Ἁγίας Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτὸς, ἢ ἀλλήλες, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα .

Οἱ Ιερεὺς ἐκ Φῶνας .

K Αἱ καταξίεσσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρέησίας, ἀκατακείτως, τολμᾷ ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν Ἐπεράνιον Θεὸν Πατέρα, ἢ λέγει

Οἱ Λαδοὶ, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Οἱ Ιερεὺς. Οἱ σεβεῖν.

Εἴτα, Εἰρήνη πᾶσι. Οἱ διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε .

Οἱ Ιερεὺς μυσικῶς.

E Τοχαρισθεῖσι σοι Βασιλεῦ ἀδόρατε, δ τῇ ἀμετερήτῳ σε δυνάμει τὰ πάντας δημιουργήτας, ἢ τῷ πλήθει τε ἐλέας σοι, ἐξ ἐκ δύο τὸ ἔναν τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα, ἀρενόθει ἐπίδε ἐπὶ τὰς υποκεκλιότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· ἐγαρέ ἔκλιναν σαρκὶ, ἢ αἷματι, ἀλλὰ σοι τῷ Φιβερῷ Θεῷ. Συδῆν Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλιτον, κατὰ τὴν ἑκάστην ιδίαν χρέων· τοῖς πλέοντι σύμπλεμσον, τοῖς δόδοις πορφύραι συνέστησον, τὰς νοσηγότας γάτας, ὃ λατρεῖς τῶν ψυχῶν, ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν .

Οἱ Ιερεὺς .

‘Ο Ιερεὺς Ἐκφύνως .

X Α' εἰτι, οὐ οἰκτιεροῦς, οὐ Φιλανθρεωπίᾳ τῷ μονογενέστε Υἱῷ, μεθ' ἐμί-
λογητὸς εῖ, εὐν τῷ παναγίῳ, οὐ ἀγαθῷ, οὐ ζωοποιῷ σε Πνεύματι,
νῦν, οὐ δὲ, οὐ εἰς τέσ αἰῶνας τῶν αἰώνων · Αμήν .

‘Ο Ιερεὺς Μυσικῆς .

Pρόχες Κύριε Γῆτε Χειρέ ο Θεός ἡμῶν, εξ Αγίων κατοικητούσιτε, οὐ ἀπὸ
Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σα, οὐ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσται ἡμᾶς, οἱ ἄνω τῷ
Πατρὶ συγκαθήμασθε, οὐ ὅδε ἡμῖν ἀοράτως συνῶν· οὐ καταζίωσον τῇ κραταρᾷ σα
χειρί, μεταδέσκου ἡμῖν τῷ ἀχράντῳ Σώματός σα, οὐ τῷ τιμίῳ Αἵματος, οὐ δὲ
ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ .

Ο Διάκονος ζώνυμται τὸ Ωράριον πύτε εκφροεῖδης :

Εἴτα προσκυνεῖ ο Ιερεὺς, ἔμοις καὶ ο Διάκονος, ἐν φέτῃ τόπῳ, λέγετις μυ-
κῆς τεῖς · Ο Θεός πλάσμητι μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Οταν δὲ ἕδη ο Διάκονος τὸν Ιερέα ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, οὐ απτήκειν τῷ Α-
γίῳ Αρτῷ, ἐκφύνει · Πρόσωπον . Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ιερόν .

Καὶ ο Ιερεὺς υψεῖ τὸν ἄγιον "Αρτον, ἐκφωνεῖ . Τὰ "Αγια τοῖς Αγίοις .

Εἴτα ο Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ "Αγίῳ Βήματι, οὐ τὰς ἐκ δέξιῶν τῷ Ιερέως
κρατεῖντος τὸν "Αγιον "Αρτον, λέγει . Μέλιστον Δέσποτα τὸν "Αγιον "Αρτον .

Ο δὲ Ιερεὺς μερίζων αὐτὸν σὲ τέσσαρα, μετὰ πρεσοχῆς καὶ εὐλαβείας λέγει .

Μελίζεται καὶ διαιτερίζεται ο Αμνὸς τῷ Θεῷ, ο μελίζομασθε, οὐ μὴ διαμεθμασθε
ο πάντοτε ἐθιόμασθε οὐ μηδέποτε δαπανώμασθε, ἀλλὰ τὰς μετέχοντας ἀγιάζων :

Καὶ ο Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ Ωράρῳ τὸ "Αγιον Ποτήριον, λέγει .

Πάντεσσον Δέσποτα τὸ "Αγιον Ποτήριον .

Ο δὲ Ιερεὺς λαβὼν τὴν ἄλιτρον καίμανην Μεσίδα, ποιεῖ σὺν αὐτῷ

Σταυρὸν ἐπάνω τῷ "Αγίῳ Ποτηρείῳ, λέγει .

Πλήρωμα Ποτηρείων, Πίσεως, Πνεύματος Αγίων :

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

25

Καὶ οὗτος ἴμβλει εἰς τὸ Ἀγίου Ποτήριον . Ὁ Διάκονος . Ἄ μήν :

Καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον , λέγει πρὸς τὸν Ἰερέα .

Ἐπιδόγυσσον Δέσποτα τὸ Ζέον . Ὁ δὲ Ἰερέας εὐλογεῖ , λέγων .

Ἐπιλογυμάνη ἡ Ζέσις τῶν Ἅγίων σε , πάντοτε , νῦν , ἢ ἀλλ , ἢ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων . Ἄ μήν .

Καὶ ὁ Διάκονος ἐκχέει τὸ ἀρκεῖν επιφεύγοντας ἔδον τῷ Ἅγιῳ Ποτήρῳ , λέγων Ἐ Ζέσις Πίστεως , πλήνεις Πνεύματος Ἅγιος . Ἄ μήν :

Καὶ ἀποθέμενος τὸ Ζέον ; Ἱεράται μηδὲν ὅπισθαι . Ὁ δὲ Ἰερέας λαβὼν μίαν

Μερίδα τοῦ Ἅγιος Ἅρτα , λέγει . Τὸν πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου , ἢ Θεοῦ , ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοται μοι , (τῷ δεῖν) Ἰεράται , εἰς ἄφεσίν με ἀμαρτιῶν , ἢ τοῦ ζωὴν αἰώνιον .

Καὶ κλίνας πάτω τὴν κεφαλὴν , προσιθέται λέγων :

Πεπούω Κύριε , ἢ οὐρανογώ . Καὶ τὸ οὐ δέπνυσσε τοῦ μυσικοῦ σύμμερον :

Καὶ τελείταιο τό .

Μή μοι εἰς κεῖμα , ἢ εἰς κατάκειμα γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν Ἅγίων σε Μυσικῶν Κύρει , ἀλλ ἐις ταῖς ψυχῇς ἢ σώματος .

Καὶ ἑτα μετελειψάντες τοῦ ἀντιχείρου μητρὸς Φοβεῖ , ἢ πάντας ἀσφαλέσσας .

Εἴ τα λεγε . Ὁ Διάκονος πρόσελθε .

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος . ποιεῖ μετάσημα σῆματα εὑρώντων εὑρώντων . ὁ δὲ

Ιερέας προτείνει τὸν Ἅγιον Αἵγιον , διδωτὴ τῷ Διάκονῳ , ἢ ἀποταματοῦσας ὁ Διάκονος τὴν μετάδιδοντα πάντα τῷ χειρὶ , λαμβάνει τὸν Ἅγιον Ἅρτα , λέγει :

Μετάδος μοι Δέσποτα τὸ τίμιον ἡ Ἅγιον Σῶμα τῷ Κυρίῳ , ἢ Θεῷ , ἢ Σωτῆρ-

εος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ . Ὁ δὲ Ἰερέας λέγει .

(Τριάδειν) Ιεροδιακόνῳ μεταδίδοται τὸ τίμιον , ἢ Ἅγιον , ἢ ἄγαλμα τοῦ Σῶμα τῷ Κυρίῳ , ἢ Θεῷ , ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ , εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἀ-

Δ

ἀμαρ-

ἀμαρτιῶν, ἢ εἰς ζωὴν αἰώνων;

Καὶ ἀπέρχεται ὁ τ. θεοῦ ἡ, Ιερᾶς Τραπέζης, κλίνεις τὴν κ. Φαλῆρον,
καὶ προσύχεται, ὡς ὁ Ιερέus.

Εἶτα ἀκεῖς ἡ Ιερεὺς, λαμβάνει τὰς χερτὸν ἀμφοτέρους μετὰ Καλύμματος:
τὸ Αἷον Ποτίριον, ἢ μεταλαμβάνει τρεῖς εἰς χύτῃ, ἢ ἐγω τὰ τε Γδια χείλη,
εἴ τε Ιεροῦ Ποτηρία τῷ ἐν χερσὶ Καλύμματι ἀποστροφήν, καλεῖ τὸν Διά-
κονον λέγων.

Δ. Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, καὶ προσκυνεῖ ἀπαξ, λέγων.

Τόδε προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλέᾳ. καὶ τὸ, Πατέρων Κύριε, καὶ ὅμοιογά
ὄλον. καὶ λέγει ὁ Ιερεὺς Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Διάκονος,
(ὁ δεκτός) τὸ τέμπον, ἢ Αγίου Αἵμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ιησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ἢ εἰς ζωὴν αἰώνου.

Μεταλαμβόντος δὲ τοῦ Διακόνου, λέγει ὁ Ιερεὺς.

Τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων σε, καὶ ἀφείλει τὰς ἀνόμιας σε, καὶ τὰς ἀμαρτίας σε
τερπικαθαρίει.

Τότε λαβὼν τὸν Αγιον Δίσκον οἱ Διάκονος ἐπίνει τοῦ Αγίας Ποτηρίας ἀπιστού-
γίαι τῷ Αγίῳ Σπόρῳ πάνι καθὼς. καὶ μετὰ προσκύνης καὶ εὐλαβείας σκητά-
ζει τὸ Αγιον Ποτήριον τῷ Καλύμματι, δράντος καὶ ἐπὶ τὸν Αἷον Διάκονον ἀπι-
στοτι τὸν Αἵρεα καὶ τὰ Καλύμματα.

Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς Εὐχαριστίας Εἰχὴν οἱ Τερέοι.

Εγχαρισθείμεν σοι, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, σέεργέτα τῶν Ψυχῶν ἡμῶν, διτε
καὶ τῇ παρέση μέρεα κατιζώσας ἡμᾶς τῶν ἐπιφεράντων σε, καὶ ἀθανάτων
Μυστηρίων. Ορθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, σήριζον ἡμᾶς ὃν τῷ Φόβῳ σε τὰς πάν-
τας, Φρέρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισον ἡμῶν τὰ διαβήματα, σέχαις, καὶ ικε-
σίας τῆς ἀνδόξες Θεοτόκε, καὶ φειπαρθάντας Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Αγίων σε
καὶ ἔτας ἀσίγγατη τὴν Σύραν τὰ Αγία Βῆματα, καὶ οἱ Διάκονος προσκυνήσε-

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

32

Αταξ, λαμβάνει τὸ Ποτήριον μετ' αὐλαβέας, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Θύραν τοῦ θυ-

φῶν τὸ Ἀγίον Ποτήριον, δείκνυσιν αὐτὸ τῷ Λαῷ, λέγων.

Μετὰ Φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Οὐ δὲ Ἰερεὺς εὐλογεῖ τὸν Λαὸν, ἐπιλέγων Ἐκφώνιας.

Σημονὸν δὲ Θεὸς τὸν Λαὸν σα, καὶ μηδόγυμον τὴν κληρονομίαν σα.

Καὶ ἐπιστρέψασιν ὁ τε Διάκονος, καὶ ὁ Ἰερεὺς, εἰς τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ
μὲν Διάκονος λέγει πρὸς τὸν Ἰερέα· "Ἔψων Δέσμοτα.

Οὐ δέ Ἰερεὺς οὐδὲ τρεῖς. λέγων καὶ ταῦτα.

Ἔψωθητε ἐπὶ τὰς Οὐρανίας δὲ Θεοῖς, καὶ ἐπὶ πᾶσιν τὴν γῆν ἡ δόξα σα.

Εἴ τα λαβῶν τὸν Ἀγιον Δίσκον, τίθοντες ἐπὶ τὴν καθαρὴν τὴν Διάκονον.

Καὶ ὁ Διάκονος λαβὼν καὶ τὸ μετ' αὐλαβέας, θωρακὸν ἔξω πρὸς τὴν Θύραν,
ἀλλὰ λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσην, καὶ ἀποτίθεται αὐτὸν· οὐ δὲ Ἰερεὺς
πρεσβυτηρός, καὶ λαβὼν τὸ Ἀγίον Ποτήριον, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὴν Θύραν,
θρᾷ τὸν Λαὸν, λέγων μαρτυρίας.

Ἐθλογυγτὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν· Καὶ Ἐκφώνιας· Πάντοτε, γοῦν, καὶ ἀλλ, καὶ εἰς τὰς
αιῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἔτει θῶν ὁ Διάκονος, καὶ σᾶς ὁ τῷ συνήθεᾳ τότῳ, λέγει.

Οἱ Ρεθοὶ μεταλαβόντες τῶν θέσων, ἀγίων, ἀχρέαντων, ἀθανάτων, ἐπιφρα-
νίων, καὶ ζωοποιῶν, Φρεικτῶν τε Χριστὸς Μυσημέων, ἀξιῶς σύχαρεις θωματω-
νῆς Κυρίῳ.

Ἀντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δὲ Θεὸς τῇ σῇ χάρει τε.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, καὶ τὸ λα.

Οὐ Ἰερεὺς Ἐκφώνιας.

Οἱ σὺ ἔτι ὁ ἀγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατερὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, γοῦν, καὶ ἀλλ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οὐ Χριστός. Ἀμήν. Οὐ Ἰερεὺς. Διαίρεντα προσέλθωμεν.

Ο Διό-

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΤΡΓΙΑ

·Ο Διάκονος· Τῇ Κυρίᾳ δεκτῷ μεν;

Εὐχὴ Ὁπιθάμβωνός, ἐκ Φῶντας παρὰ τῇ Ιερέως ἔξα τῷ βίματος.

O Εὐλογῶν τὸς διδόγουτας σε Κύριε, καὶ ἀγιάζων τὸς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶτον τὸν Λαόν σε, καὶ διδόγησον τὴν κληρονομίαν σε· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε Φύλαξον ἀγίαστον τὸς ἀγαπῶντας τὴν διπρέπειαν τῆς Οἰκείας σε. Σὺ αὐτὸς ἀντιδόξασον τῇ Θεῖῃ σε δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τὸς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ερέκην τῷ Κόσμῳ σε δώρησαι, τοῖς Ἐκκλησίαις σε, τοῖς Ιερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῖν, τῷ Στρατῷ, καὶ πάντι τῷ Λαῷ σε. "Οτι πᾶτα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρον τέλειον, ἀναθέν εἰς καταβαῖνον ἐκ σε τῆς Πατρός τῶν Φώτων· καὶ σοὶ τὸν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Τούτης δὲ τελεθέσους, εἰ μὲν Ιερεὺς εἰσέχεται διὰ τῶν Αγίων Θυρῶν, καὶ ἀπελεσθεὶς ἐν τῇ Προθέσει λέγει τὴν παρέσσαν Εὐχήν.

Εὐχὴ λεγομένη ὡς τῷ συζελοῖ τὰ "Ἄγια ματιά".

Tοῦ πλήρωμα τῆς Νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν Αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὸς οὐ Θεὸς ἡμῶν, οὐ πληρώσας πᾶσαν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ εὑθεσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Eὐλογία Κυρία ἸΦ' ὑμᾶς, τῇ αὐτῇ Θείᾳ χάρειτι, καὶ Φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Pροτάτην δέ εξα εσοὶ Χριστὸς οὐ Θεὸς ἡμῶν, οὐ ἐκπίς ἡμῶν, δόξα σοι;

O Λαός Δέξα Πατρῷ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

O δέ Διάκονος εἶσι θῶν καθέδρα διὰ τὴν Βορείαν μέρης, συζέλει τὰ "Άγια ματὰ Φοῖς" καὶ πάσις ἀσφαλέσις, ὅπερ μηδέν τι τῶν ἡγαντινωτάτων ἔχ-

ΤΟΤ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

35

πεστιν ἦ καταλεθῆσα . ἢ ἀποίππεται τὰς χεῖρας ἢ τῷ συμβέβη τόπῳ . Υ
λέγει τὰς μυχαρεσίες Εὐχὰς τῆς Μεταλλήψως ἔχει τέλος .

Οὐδὲ Ιερεὺς ἐξελθὼν , διδωσι τῷ Λεῷ τὸ Ἀντιδῶρον . Εἶτα ἐξελθὼν ὡς τῷ
Αγίῳ Βύρλατι , ἀποδύεται τὴν Ιερατικὴν σολήνην , λέγων . Νῦν ἀπολύεις
Τὸ Τρισάγιον , ἢ τὸ πτ . Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον , ἢ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας .
Εἶτα τὸ Γεοτάριον τῷ Χρυσοσόμῳ .

ΤΗΤὶ σόματός σε καθάπτε πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις , τὴν Οἰκουμένην ἐΦε-
τισσω , ἀΦιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ Θησαυρὸς ὀνταπέθετο , τὸ μῆφος ἡμῶν τῆς ταπε-
νοΦροσύνης ὑπέδειξαν . ἀλλὰ σοὶς λόγοις παιδεύων Πάτερ Ιωάννη Χρυσόσομε
περέσθειε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ , σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν . Τὸ , Κύριε
εἰλέσου . ιβ'. Δόξα , Καὶ νῦν . Τὴν τιμιωτέραν .

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν . Καὶ προσκυνήσας , ἢ θυχαρεσίας τῷ Θεῷ
ἐπὶ πᾶσιν , ἐζέρχεται .

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΤ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ .

ΟΑΓΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Η ΘΕΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ΕΤΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐρανὸν Ἀρτὸν, τὸν Τεοφὸν τὸ παντὸς
Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν ἦ Θεὸν Ἰησὸν Χριστὸν, ἐξαποσέλας Σωτῆρα,
ἢ Λυτρωτὴν, ἢ σωρεγέτην, διλογεντα, ἢ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς οὐλόγη-
σον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, ἢ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ υπερεχάνιον σε Θυσιασήσ-
ον. Μνημόνους ως ἀγαθὸς, ἢ Φιλάνθρωπος, τῶν προσκαυχάντων, ἢ δι' ἡς
προσῆγαγον· ἢ ἡμᾶς ἀκατακείτες διαφύλαξον ἐν τῇ Ιερεγείᾳ τῶν Θεῶν σε
Μυητέριαν. Ὁτι ἡγίασαι, ἢ δεδοξασμένον τὸ πάντημον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά-
τε, τὸ Πατέρος, ἢ τὴ Υἱοῦ, ἢ τὴ Αγία Πνεύματος, νῦν, ἢ φεύ, ἢ εἰς τὰς
αιώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Διάκονος εξέρχεται τὸ Βήματος, ἢ προσκανέσσει τές, λέγε.
Ε οὐλόγησον Δέσμοτα.

•**Ο** Ιερεὺς ἐκΦώνως:

E Γλογημένη ἡ Βασιλεία τὸ Πατέρος, ἢ τὴ Υἱοῦ, ἢ τὴ Αγία Πνεύματος,
νῦν, ἢ φεύ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

C λαορός. Ἀμήν. Ήτα, ἀποκρινέσσει τὸ Χιρεῖ τὸ, Κύριε ἐλεητόν.

Ο Δια-

Ο Διάκονος

Ἐν ἀρχῇ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ τῆς ἀναθετούσης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ τῆς ἀναθετούσης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, σωτηρίας τῶν ἁγίων Θεῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ τῷ Ἡγιειπισκόπῳ ἡμῶν (τῷ δεῖνος) τῷ τιμίῳ Πρεσβυτερίᾳ, τῆς ἀντικείμενης Διακονίας, παντὸς τῷ Κλήρῳ, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ τῶν μετεπείσατων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τῷ Παλαιά, καὶ τοῦ ερατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῶν πάντας ἔχθρον, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάτης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίσει εἰκόνων ἢν αὐτοῖς, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ σωκρατίας ἀέρων, σφρογίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καγεῶν ἀέρην· τῶν, τοῦ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ πλεόντων, ὁδοιπόρευντων, νοσέντων, καιμόντων, αἷχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Τπέρ τῆς ἐυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, δρεγῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμα.

Ἄντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον, διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάρειτο.

Τῆς Παναγίας, ἀχεάντων, ὑπερέυλογημένης, ἀνδρέε, Δεισιδείας ἡμῶν, Θεοτόκε, καὶ Ἀεπαρθόντος Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντίς, ἐν αυτές, καὶ ἀλλήλες, καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χειρῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

·Ο· Ιερεὺς ἐκΦώνως .

O Γι πρέπει σοι πᾶτα δόξα, τημή, ἡ προσκύνησις, τῷ Πατεῖ, ἢ τῷ Υἱῷ,
ἢ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματi, νῦν, ἡ ἀὲ, ἡ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

ΕΤΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΤ Α' .

·Ην λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς .

K Τ' εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐτὸ κράτος ἀνείκασον, ἡ ἡ δόξα ἀκατάληπτος
τὸ ἔλεος ἀμέτερτον, ἡ ἡ Φιλανθρωπία ἄΦατος . Αὐτὸς Δέσμοτα,
κατὰ τὴν σὴν εὐπλαγχύναν, ἐπίβλεψον ἐΦ· ἡμᾶς, ἡ ἐπὶ τὸν ἄγιον Οἶκον τε-
τον, ἡ ποίησον μεθ' ἡμῶν, ἡ τῶν συνελχομένων ἡμῖν, πλέστια τὰ ἔλεη σσ, ἡ
τὰς οἰκτιεμές σσ .

·Ο· Διάκονος .

Ετι, ἡ ἔτι, ἡ εἰρήνη τῷ Κυρίῳ δεηθῶμα .

Αὐτιλαβε, σῶσον, ἐλέησον, ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερσύλογημάντις, ὥδεζε .

·Ο· Ιερεὺς ἐκΦώνως .

O Τι σὸν τὸ κράτος, ἡ σσ ἐσιν ἡ Βασιλεία, ἡ ἡ δύναμις, ἡ ἡ δόξα, τῷ
Πατέρος, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀὲ, ἡ εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων .

ΕΤΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΤ Β' .

·Ην λέγει ὁ Ιερεὺς μυστικῶς .

K Τ' εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σσ, ἡ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
τσ . Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σσ Φύλαξον . Αγίασον τὲς ἀγαπῶν-
τας τὴν συπρέπειαν τῷ Οἶκοσε . Σὺ αὐτὸς ἀντιδέξασον τῇ Θεῖῃ σε δυνάμει
ἡ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τὰς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ .

·Ο· Διάκονος .

Ετι ἡ ἔτι, ἡ εἰρήνη τῷ Κυρίῳ δεηθῶμα .

Ἄντιλαβε, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς?

Τῆς Παναγίας, ἀχεάντε, ὑπερέυκουμένης, ἀδόξε.

Ο Ιησὺς ἐκφωνῶς.

Ο Τι ἀγαθὸς, ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σὺ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατεῖ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, καὶ ἀς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΕΤΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Γ'.

Ὕν λέγει ὁ Ιησὺς μυσικῶς.

Ο Τὰς κοινὰς ταύτας, ἢ συμφώνες ἡμῖν χαριτάμαντος προστυχὰς, ὁ καὶ δυσὶ, ἢ τρισὶ συμφωνεῖτιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμαντος, αὐτὸς ἢ νῦν τῶν δέλτων σε τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρῶσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνου χαριζόμαντος.

ΕΤΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὕν λέγει ὁ Ιησὺς μυσικῶς.

Δ Εἴσοτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατασήκας ὃν Οὐρανοῖς Τάγματα, ἢ σερατιὰς Ἀγγέλων, ἢ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτεργίαν τῇ σῆς δόξῃς, ποιήσον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἰσόδον Ἀγίων Ἀγγέλων γενέθαι, συλλειτεργεύεντων ἡμῖν, ἢ συνδεξολογεύεντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τελεῖ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατεῖ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν, ὅ, τε Ιησεὺς, καὶ διάκονος ἢ διακόνος, τὰ αὐτὰ, ἢ πολλαὶ, ἢ λέγεται, ως ἐν τῇ τε Χειροσόρει Ιερεγείᾳ.

ΕΤΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ.

Ὕν λέγει ὁ Ιησὺς μυσικῶς.

Ο Θεὸς δὲ Ἀγιός, δὲ δι' Ἀγίους ἀναπανάμενος, δὲ Τριπολύω Φωτὶ ὑπὸ τῶν

Σεραφίμ ἀνυμένος, ἢ ὑπὸ τῶν Χερεβίμ δοξολογέμενος, ἢ ὑπὸ πάσις ἐπει-
ραινίς Δυνάμεως προσκυνέμενος. Ὁ ἐκ τῆς μὴ ὄντος εἰς τὸ ἔναν παραγαγὸν τὰ
σύμπαντα. Ο κτίσας τὸν ἄνθεωπον κατ’ ἀκόνα σὴν, ἢ ὅμοίωσι, ἢ παντὶ σε
χαρίσματι κατακοσμήσας. Ὁ διδός αὐτῷντι σοφίαν, ἢ σύνεσιν, ἢ μὴ παροδῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμανος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν. Ὁ καταζώσας ἡμᾶς τῆς
ταπείνες, ἢ ἀναζήσες δύλες σε, ἢ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ σῆμαν κατενάπιον τῆς δό-
ξης τῆς Ἀγίας τε Θυσιαστρίας, ἢ τὴν ὁφελομάκην τοι προσκύνησιν, ἢ δοξολογίαν
προσάγεν· Αὕτης Δέσποτα, πρόσδεξαι ἢ ἐκ σόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν
Τερπάγιον Ὑμνον, ἢ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χριστότητί σε. Συγχώρετον ἡμῖν
πᾶν πλημμέλημα ἐκέστιον τε, ἢ ἀκέστιον, ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἢ τὰ σώ-
ματα, ἢ δός ἡμῖν ὃν ὀσιότυτι λατεράνειν σοι πάσας τὰς ημέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν·
πρεσβείας τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, ἢ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ’ αἰώνας σοι δια-
ρεεισάντων. Ὅτι Ἀγιος ἐστι Θεός ἡμῶν, ἢ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομον, τῷ
Πατερὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ αὐτό, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν
αἰώνων.

ΕΥΧΗ ΠΡΟΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

“Ἡ λέγει ὁ Ἱερόθεος μυρικῶς.

Eλαφίν ἐν τοῖς καρδίαις ἡμῶν, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς
Θεογγωτίας ἀκήρατον Φῶς, ἢ τὰς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὁΦελ-
μός, εἰς τὴν τῶν σελαγγελικῶν σακρούματων κατανόησιν. Ἔνθες ἡμῖν ἐν τὸν τῶν
μακαρίων σε ἀντολῶν Φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες,
πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμον, πάντα πρὸς σελαγεῖσιν σε Φρονεῖστες, ἢ
πράττοντες. Σὺ γὰρ ἐστι Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν.
Χειρὶς ὁ Θεός, ἢ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομον, σὺν τῷ ἀνάσχεψα Πατερὶ, ἢ τῷ
παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ αὐτό, ἢ εἰς τὰς αἰώ-
νας τῶν αἰώνων.

'Ο Διάκονος .

Εγώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, οὐ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν ἀπωμενοί .
Κύριε Παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, διόμεθά σε, ἐπάκεσσον, οὐ
ἐλέησον .

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, διόμεθά σε, ἐπάκεσσον,
οὐ ἐλέησον .

ΕΤΧΗΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΤΥΣΙΚΕΣΙΑΣ .

'Ην λύγισ ο Ιερός μυστικός .

Kτέριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενή ταῦτην Ικεσίαν πρόσθεξαι παρὰ τῶν σῶν
δέλων, οὐ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέεως σε · οὐ τὸς οἰκτιρ-
μέσος σε κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, οὐ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σε, τὸν ἀπεκδεχόμενον,
τὸ παρὰ σε πλέσιον ἔλεος .

'Ο Διάκονος .

'Ε τη διόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν οὐ 'Ορθοδόξων Χειρισμῶν .

'Ετι διόμεθα ὑπὲρ τῆς Αρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῆς δεῖνος .)

'Ετι διόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Τεφέων, Ιερομονάχων, οὐ πά-
της τῆς ἡν Χριστοῦ ἡμῶν Ἀδελφότητος .'Ετι διόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, οὐ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς Αγίας Μονῆς
ταῦτης, οὐ ὑπὲρ πάντων τῶν προσαναπταταμένων Πατέρων, οὐ Ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἀνθάδε κειμένων, οὐ ἀπανταχθεῖσῶν .'Ετι διόμεθα ὑπὲρ ἔλεος, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως,
οὐ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δέλων τῆς Θεᾶς, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Αγίας Μονῆς
ταῦτης .'Ετι διόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορέντων, οὐ καλλιεργέντων δι' τῷ ἀγίῳ, οὐ
πανσέπτῳ Ναῷ τέτῳ, κοπιώντων, Φαλλόντων, οὐ ὑπὲρ τῆς περιεζῆτος Λαζαρί-
της ἀπεκδεχομένης τὸ παρὰ σε μέγα, οὐ πλάτισιν ἔλεος .

Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως .

Ο τι ἐλέγμων, ὃς Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπέρεχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀνατέρει πομοι, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι; νῦν, ἢ φέτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος .

Ε υζαδεις οι Κατιχέμανοι τῷ Κυρίῳ.

Οι Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατιχεμάνων δειΦώμενοι;

Γνα ὁ Κύριος αὐτὸς ἐλέγει:

Κατιχέμην αὐτὸς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Αποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ενώην αὐτὸς τῇ Ἀγίᾳ αὐτῷ Καθολικῇ; ἢ Ἀποσολῇ Ἔκκλησίᾳ;

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβθε, ἢ διαφύλαξον αὐτὸς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι;

Οι Κατιχέμανοι τὰς κεΦαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνοντε.

ΕΤΧΗ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Πρὸ τῷ ἀπλωθῆναι τὸ Εδεύτον.

***Ην λέγει ὁ Ιερεὺς μαυρικῶς .**

Κ τέτις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατουκάν, ἢ ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶν τὰ τὰ ἔργα σε, ἐπιβλεψον ἐπὶ τὰς δέλες σε τὰς Κατιχεμάνας, τὰς ὑποκεκλικότας τὰς ἐσυτῶν ἀνυψόνας ὄνταπιόν σε; ἢ δός αὐτοῖς τὸν ἐλαΦέον Ζυγόν.. Ποίησον αὐτὸς μέλι τίμια τῆς Ἀγίας σε-Ἐκκλησίας, ἢ καταζήσον ἀντὸς τῆς λεπρῆς τῆς παλιγγονεσίας, τῆς ἀΦέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, ἢ τῷ ἀδύματος τῆς ἀΦθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σε τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως.

Ι "Να ἢ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντημον, ἢ μεγαλοπρεπές ὄνομά σε, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματος, νῦν, ἢ φέτος, ἢ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

·Ο Διάκονος .

·Ο σὸι Κατιχέρονοι προέλθετε · οἱ Κατιχέμενοι προέλθετε · ὅσοι Κατιχέμενοι προέλθετε · Μήτις τῶν Κατιχημένων · ὅσοι Πιστοί · "Επι γέ ἔτι , ἐν εἰρήνῃ τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμεν .

ΕΤΧΗ ΠΙΣΤΩΝ Α' .

Μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλυτόν .

·Ην λέγει ὁ Ἰερεὺς μυζικῶς .

ΣΥ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τέτο τῆς σωτηρίας Μυστέριον . Σὺ κατέξωτας ἡμᾶς τὸς ταπείνως , ἢ ἀναξίες δόλες σε γονέδαι λειτεργύες τῆς Αγίας σε Θυσιασηρίες . Σὺ ικάνωστον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τῆς Αγίας σε Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταῦτην · ἵνα ἀκατακείτως σάντες ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σε , προστάγωμέν σοι Θυσίαν αἰνέσιως . Σὺ γὰρ ἐι ὁ ἀνεργοῦσαν τὰ πάντα ἐν πᾶσι . Δὸς Κύριε , ἢ υπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτυριάτων , ἢ τῶν τῆς Λαζαρίου ἀγγονημάτων , δεκτὴν γονέδαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν , ἢ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον σε .

·Ο Διάκονος .

·Αὐτῷ αβῇ , σῶσον , ἐλέησον , ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάρειτι .

Σοφίᾳ .

·Ο Ιερεὺς ἐκφώνει .

ΟΤι πρέπει σοι πᾶσα δόξα , τιμὴ , ἢ προσκύνησις , τῷ Πατρὶ , ἢ τῷ Υἱῷ , ἢ τῷ Αγίῳ Πνεύματι , νῦν , ἢ φέτα , ἢ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων .

·Ο Διάκονος .

·Ε τι , ἢ ἔτι , ἐν εἰρήνῃ τῇ Κυρίᾳ δεκτῶμεν .

ΕΤΧΗ ΠΙΣΤΩΝ Β' .

·Ην λέγει ὁ Ιερεὺς μυζικῶς .

ΟΘεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει , ἢ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν . ὁ σὺν σας ἡμᾶς τὸς ταπείνως , ἢ ἀμαρτωλός , ἢ ἀναξίες δόλες σε κατοώπιον τῆς ἀγίας δόξης σε λειτεργεῖν τῷ Αγίῳ σε Θυσιασηρίῳ . Σὺ ἀνίσχυστον ἡμᾶς τῇ δυνά-

δυνάμει τῆς Αγίας στην Πνεύματος ἐν τὴν διακονίαν ταύτην. Καὶ δός ἡμῖν λόγους
ἐν ἀνοίξει τῆς σόματος ἡμῶν, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τῆς Αγίας στην Πνεύματος
ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Ο Διάκονος.

Αντιλαβθεὶς, σωστον, ἐλέκτον, ἢ διαβούλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Σοφίᾳ.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Ο πως ὑπὸ τῆς κράτερος πάντοτε Φυλαττόμων, σοὶ δόξαι ἀναπέμπωμεν;
τῷ Πατέρι, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ αὐτόν, ἢ εἰς τὰς
αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΕΤΧΗ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΑΔΟΜΕΝΟΥ.

Ὕπ λέγει ὁ Ιερεὺς μυσικῶς.

Ο γέδεις ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σπερικοῖς ἐπιθυμίαις, ἢ ἡδοναῖς, πρεσ-
σέρχεσθαι, ἢ προστέγγιζεν, ἢ λειτεργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ
διακονεῖν σοι, μέγα, ἢ Φοβερὸν ἢ αὐτοῖς ταῖς ἐπιθεσίαις Διυγάμεσιν· ἀλλά·
ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, ἢ ἀμέτερτον σε Φλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, ἢ ἀναπλοώ-
τως γέγοναις ἀνθρωπος· ἢ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἔχειματισας. ἢ τῆς λειτεργικῆς
ταύτης, ἢ ἀναγγάκτε Θυσίας τὴν Ιερεργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσμότης τῶν
ἀπάντων. Σε γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσμόζεις τῶν ἐπιθεσίων τε, ἢ τῶν
ἐπιγείων, ὃ ἐπὶ Θρόνῳ Χεροβικῆς ἐποχήμως, ὃ τῶν Σεραφίμ Κόριος, ἢ Βασι-
λεὺς τῆς Ιεραπόλεως, ὃ μόνος "Άγιος", ἢ ἀνΆγιοις ἀναπαύσμως. Σὲ τοίνυν δυσω-
πῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, ἢ εὐήκον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν, ἢ ἀχέσαι
δεῖλόν σε, ἢ καθάρισόν με τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονη-
ρᾶς. Καὶ ικάνωσόν με τῇ δυνάμει τῆς Αγίας στην Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τῇ τῆς
Ἔρεστειας χάριν, παρασημονῆσθαι τὴν ἀγίασσον ταῦτη Γεαπέλη, ἢ Ιερεργίασθαι τὸ
ψυχόν, ἢ ἀχειραντόν σε Σῶμα, ἢ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέέχομαι, καὶ
ναῦς τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, ἢ δέομαι σε, μὴ ἀποστέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμβο-

ιμηδέ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παιδανὸς σε . Ἀλλ' ἀξίωσον πρότευχθῆναι σοι ὑπὲρ ἐμοῦ τὰ ἀμαρτωλεῖ, οὐ ἀναξίς δέλε σε τὰ Δῶρα ταῦτα . Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, οὐ πρόσφερόμανος, οὐ προσδεχόμανος ἢ διαδίδομανος, Χειρὶς ὁ Θεὸς ἡμῶν . Καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, οὐ τῷ παναγίῳ, οὐ ἀγαθῷ, οὐ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, οὐ δέ, οὐ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Αἰτήν .

Μετὰ τὸν Χερεβικὸν Γυμνον, λέγει ὁ Διάκονος .

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ .

Τοτὲ τῶν προτεθέντων τυμίων Δώρων, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν .

Τπὲρ τοῦ Ἀγίου Οἴκου τέττα, οὐ τῶν μετὰ πίσεως, Θλαβέτας, οὐ Φόβα Θεοῖς επινόντων ἐν αὐτῷ, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν .

Τπὲρ τοῦ ἁυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου, οὐ ἀνάγκης τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν .

ΕΥΧΗΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ .

Μετὰ τὴν ἀν τῇ Ἀγίᾳ Τριπέτζῃ τῶν Θεῶν Δώρων ἀπόθεσιν,

"Ην λέγει ὁ Ιερές μυστικῶς .

Κτεινε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ κτίσας ἡμᾶς, οὐ ἀγαγῶν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, οἱ υποδέξας ἡμῖν ὄδοις εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμανος ἡμῖν Οὐρανίων Μυθικῶν ἀποκάλυψην, οὐ θέμανος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἀν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σε τοῦ Ἀγίου εὐδόκιμου δὴ Κύρει τοῦ γονέθεω ἡμᾶς διακόνει τῆς κανῆς σε Διαθήκης, λειτεργεῖς τῶν Ἀγίων σε Μυσηρίων . Πρόσδεξαι ἡμᾶς προτεγγίζοντας τῷ Ἀγίῳ σε Θυσιασμέριῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέες σε : ἵνα γεωμεθα ἔξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, οὐ ἀναιμάκτον Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, οὐ τῶν τοῦ Λαζ ἀγνοημάτων : ἵνα προσδεξάμανος εἰς τὸ ἄγιον, οὐ υπερεργάνιον, οὐ νοερόν σε Θυσιασμέριον, εἰς δομὴν σύνωδεις ; ἀντικαταπειρφου ἡμῖν τὴν χάριν τῷ Ἀγίῳ σε Πνεύματος . Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, οὐ ἔπιδε ἐπὶ τὴν Λατρείαν ἡμῶν ταύτην, οὐ πρόσδεξαι αὐτὴν . ἀπο-

πεδέξω "Αβελ τὰ δῶρα· Νῦν τὰς Θυσίας· 'Αβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώτες· Μωϋσέως ἡ Ααρὼν τὰς Ιερωσύνας· Σαμβὴλ τὰς εἰρηνικάς· Ως προσεδέξω ἐκ τῶν Ἀγίων σθ' Αποσόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην Λατρείαν, ὅτῳ μὴ ἐκ τῶν χειρῶν ἡ μῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ἢν τῇ Χριστογυΐᾳ σθ. Κύριε. Ἰνα καταζήσωθέντες λειτερευεῖν ἀμέπτως τῷ Ἀγίῳ σθ Θυσιασηίῳ, εἴρωμαι τὸν μιθὸν Γῶν πιεῖν, ἡ Φρεγιάρων οἰκονόμων ἢν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Φοβερῷ τῆς ἀνταποδόσιῶς σε τῆς δικαίας .

• Ο Διάκονος .

• **Α**ντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι .
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἡ ἀναμάρτυτον, παρὰ τῇ Κυρίᾳ αἰτησώμεθα .

"Αγγελον αἱρέντης, πιεῖν ὁδηγὸν, Φύλακα τῶν ψυχῶν, ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τῇ Κυρίᾳ αἰτησώμεθα .

Συγγνώμην, ἡ ἈΦεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, ἡ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τῇ Κυρίᾳ αἰτησώμεθα .

Τὰ καλὰ, ἡ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἡ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τῇ Κυρίᾳ αἰτησώμεθα .

Τὸν ὑπόλοιπον χρέον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ἡ μετανοίᾳ ἐκτιθέσαι, παρὰ τῇ Κυρίᾳ αἰτησώμεθα .

Χειρίσαντα τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίχυντα, εἰρηνικὰ, ἡ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῇ Φοβερῇ Βάματος τῇ Χριστῇ αἰτησώμεθα .

Τῆς Παναγίας, ἀχεάντε, ὑπερβολογημένης, ἀδόξα, Δεσπόνης ἡμῶν, Θεοτόκε, ἡ Αειπαρθένος Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτές ἡ αλλήλες, ἡ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα .

• Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως .

Δια τῶν οἰκτιεμῶν τῇ μονογενεῖ τῷ Υἱῷ, μεθ' ἐλαύητὸς ἔ, οὐν τῷπατερὶ

μαγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποῖᾳ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀλήθῃ, ἢ εἰς τὸν αἰώνας τῶν
αἰώνων.

Ο Ιερεὺς. Εἰέτην πᾶσι.

Ο Διάκονος. Αγαπήσωμεν ἀληθίαν, ἵνα ἐν ὅμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ο Διάκονος. Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόχωμεν.

Ο Λαὸς τὸ, Πιστεύω. **Ο Διάκονος.**

Στῶμα καλῶς, Στῶμα μετὰ Φόβου. Πρόχωμεν τὴν Ἀγίαν ἈκαΦορὰν ἢ
εἰδήνη προσφέρειν.

Ο Ιερεὺς ἐκφόνως.

ΗΧάρις τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατέρος, ἢ
ἡ κοινωνία τῆς Ἀγίας Πνεύματος ἐιπεὶ μετὰ πάντων ὑμῶν.

"Αὐτῷ χάριμε τὰς καρδίας. **Εὐχαριστήσωμεν** τῷ Κυρίῳ.

Ο Ιερεὺς μυσικῶς.

Ο "Ων Δέσποτα, Κύρε, Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορε, πρόσκυνητε, ἄξιον
ὡς ἀληθῶς, ἢ δίκαιον, ἢ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωτύνης σας,
σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν,
τὸν μόνον ὄντως θύτα Θεόν, ἢ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμόνη, ἢ πιστο-
ματι ταπεινώσεις, τὴν λογικὴν ταύτην Λατρείαν ἡμῶν. "Οτι σὺ ἔστι οἱ χαρισά-
μονος ἡμῶν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ικανὸς λαλῆσαι τὰς δυνα-
σέις σας, ἀκεψάς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σας, ἢ διηγήσαθε πάντα τὰ θαυ-
μάσιά σας ἢ παντὶ καμῷ; Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύρε Οὐρανεῖ, ἢ γῆς, ἢ
πάσις κτίσεως δρωμένης Ζε, ἢ ἐχ δρωμένης, ὁ καθήμανος ἐπὶ Θρόνων δόξης, ἢ
ἐπιβλέπων ἀβύστες. "Αναρρέχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναθλαίω-
τε, ὁ Πατήρ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Μεγάλες Θεοῦ, ἢ Σωτῆρος τῆς ἐλ-
πίδος ἡμῶν. "Ος ἐιπεὶ εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγίς ἰσότυπος, ἢ ἐαυτῷ
δεικνύεις σὲ τὸν Πατέρα. Λόγος Ζεύ, Θεὸς ἀληθινὸς, ἢ πρὸ αἰώνων Σοφία, Ζωή,
Ἀγιασμός. Δύναμις, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν· παρέ ἐστι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγνον ἐξεφά-

νη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς Γιοθεσίας χάρισμα, δὲ ἀέραβῶν τῆς μελάντης κληρονομίας, ἡ ἀπκεχυτὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποίης δύναμις, ἡ πηγὴ τῆς ἀγνοσμοῦ· παρὰ δὲ πᾶσα Κτίσις λογική τε, ἡ νοερὰ δυνατερμένη, σοὶ λατρεῖσαι, ἡ σοὶ τὴν ἀίδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δόλα σά· Σὲ γὰρ αὐτοῖς "Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θεόνοι, Κυριόττες, Ἀρχαὶ, Ἐξσταῖ, Δυνάμεις, ἡ τὰ πολυδύματα Χερεψίμ· σοὶ παρίσανται κύκλῳ τὰ Σεραφῖμ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, ἡ δὲ πτέρυγες τῷ ἑνὶ· ἡ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτεσι τὰ πρόσωπα ἔαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τὰς πόδας, ἡ ταῖς δυτὶ πετόμενα, κέκραγος επεργού πρὸς τὸ ἔτερον, ἀκαταπαύσοις σόματιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις·

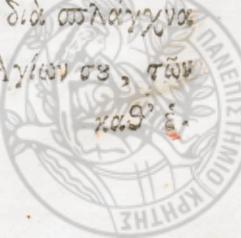
•Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

TΟῦ ἐπινίκιου "Τυμὸν ἀδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, ἡ λέγοντα·

•Ο Ιερεὺς μυσικῶς.

MΕτὰ τέτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ἡ ἡμένη οἱ ἀμαρτωλοὶ βοῶμοι, ἡ λέγομον "Άγιος ἐιώς ἀληθῶς, ἡ πανάγιος, ἡ ἐκ ἓσι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωτύνης σε, ἡ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σε, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, ἡ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπίγαγες ἡμῖν· Πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χθν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ἡ ἀκόν τῇ σῇ δ Θεὸς τιμῆσας, τέθηκας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρεΦῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, ἡ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τιμήσαι τῶν ἀντολῶν σε ἐπαγγειλάμονος αὐτῷ· Ἀλλὰ παρακεστάντα σε τῇ ἀληθινῇ Θεῇ, τῷ κτίσαντος αὐτὸν, ἡ τῇ ἀπάτῃ τῇ ὄφεως ὑπαχθόντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτῷ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκριτίᾳ σε δ Θεὸς ἐκ τῷ Παραδείσῳ εἰς τὸν Κόσμον τετον, ἡ ἀπειρέψυξε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἣς ἐλένθρη, οἰκονομῶν ἀυτῷ τὴν ἐκ παλιγγυσείας σωτηρίαν τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σε· Οὐ γὰρ ἀπειρέψυξ τὸ πλάσμα σε εἰς τέλος, δὲ ἐποίησε ἀγαθὲ, 8δὲ ἐπελάθε ἔργα χαιρῶν σε, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ τολμαγκήνος ἐλέες σε· ΠροΦῆτας ἐξαπέτειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἅγιων σε, τῶν

καθ.

καθέκαστην γενεὰν διδασκούσαντων σὸς. Ἐλάλησας ἡμῖν διὰ σόματος τῶν δέλων σας τῶν Προφυτῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεδαι σωτηρίαν. Νόμον ἐδώκεις εἰς βοῆθειαν· Ἀγγέλες ἐπέσησας Φύλακας. "Οτε δὲ ἥλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν ἀυτῷ τῷ Υἱῷ σας, διὰ τὴν τὰς αἰῶνας ἐποίησες. "Ος δὲ ἀπαύγασμα τῆς δόξης σας, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποσάσεως σας, Φέρων τε τὰ πάντα τῷ ἑγματι τῆς δυνάμεως αὐτῆς, ὃχ' αρπαγμὸν ἤγαπε τὸ ἔνα τοῦ τῷ Θεῷ, καὶ Πατέρι. ἀλλὰ Θεὸς δὲ προσιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς Ὅφει, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναντεράΦη. Καὶ ἐκ Παρθένων Ἀγίας σαρκωθεὶς, ἐκδύωσαν ἐαυτὸν μορφὴν δέλε λαβὼν, σύμμισθε Φός γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμιμόρθεις ποιῆῃ τῆς ἐκόνος τῆς δόξης αὐτῆς. Ἐπειδὴ γὰρ διὰ ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία ἐνῆλθεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ Θάνατος, δέδοκει δικαιογονίας σε Υἱός, δῶν δὲ τοῖς κολποῖς σε τῷ Θεῷ, καὶ Πατέρος, γενόμενος ἐκ γενναιότερος τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, καὶ φειπαρθένων Μαρίας, γενόμενος μπό νόμον, κατακεῖται τὴν ἀμαρτίαν δὲ τῇ σαρκὶ αὐτῆς. Ἰνα οἱ δὲ τῷ Ἄδαμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν δὲ ἀυτῷ τῷ Χειρὶ σας. Καὶ ἐμπολιτεσάμενος τῷ Κόσμῳ τάχα, δέσποι προσάγματα σωτηρίας, ἀποσῆσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν ἀδόλων, προσῆγαγε τῇ ἐπιγνώσει σε τῷ ἀληθινῷ Θεῷ, καὶ Πατέρος. Κτισάμενος ἡμᾶς ἐαυτῷ Λαὸν περιέσπιον, Βασίλειον Κεράτομα, "ΕΘνος" Αγίον· καὶ καθαρίσας ἡμᾶς δὲ "Ἐδατι", καὶ ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ Αγίῳ, ἐδωκεν ἐαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ Θανάτῳ, δὲ κατειχόμεθα, πεπειράνοι μπό τὴν ἀμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τῷ Σταυρῷ εἰς τὸν ἄδην, Ἰνα πληρώσῃ ἐκυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὁδύνας τῷ Θανάτῳ· καὶ ἀνασὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσην σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστατον· (καθότι δὲ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς Φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ζωῆς) ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκομιμένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰνα δὲ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτότοκος· καὶ ἀγελθὼν εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλώσυνῆς σας ἐν υψηλοῖς· διὸ καὶ ἔξει ἀποδενού ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Κατέλη-

πε δέ ἡμῖν ὑπόμνηματά τε σωτηρίας αὐτῇ Πάθεσ ταῦτα, ἢ προτεθέακαρον ἀν-
πίόν σε κατὰ τὰς αὐτὴς ἀντολάς . Μέλων γὰρ ἐξίσιας ἐπὶ τὸν ἔκεστον, ἢ ἀσ-
διμον, ἢ ζωοποίου αὐτῷ Θάνατον, τῇ νυκτὶ, ἢ παρεδίδεις ἔκυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κό-
σμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀγίων αὐτῇ, ἢ ἀχεάντων χειρῶν, ἢ ἀναδέιξας
τοὺς τῷ Θεῷ, ἢ Πατέρι, ἢ σύχαρισμας, σύλλογήσας, ἀγάσας, κτάσας.

Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως.

E "Δωκε τοῖς Ἀγίοις αὐτῇ Μαθηταῖς, ἢ Ἀποσόλοις εἰπῶν · Λάβετε, Φά-
γετε, τοῦτο μ.8 ἐσὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώματον εἰς Ἅφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

O "μοίως ἢ τὸ Ποτήριον ἐκ Τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλεις λαβὼν, κεράσας, σύχα-
ρισμας, σύλλογήσας, ἀγιάσας,

Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως.

E "Δωκε τοῖς Ἀγίοις αὐτῇ Μαθηταῖς, ἢ Ἀποσόλοις εἰπῶν · Πίετε ἐξ αὐτῆς
πάντες, τοῦτο ἐσὶ τὸ Αἷμα με τὸ τῆς καρδῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ
πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς Ἅφεσιν ἀμαρτιῶν .

Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

T Οὕτο ποιεῖτε εἰς Τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν .. Όσάκις γὰρ ἀν ἐδίνετε τὸν "Ἄργον
τῆτον, ἢ τὸ Ποτήριον τῆτο πίνητε, τὸν ἐμὸν Θάνατον καταγγεῖλετε, τὴν
ἐμὴν Ἀγάσατεν ἔμολυνετε .. Μεμνημένοις δὲν Δέσποταν ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐ-
τῇς Παθημάτων, τῷ ζωοποιῷ Σταυρῷ, τῆς τριημέρεις Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀ-
γασάσεως, τῆς εἰς Οὐρανὸς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σε τῷ Θεῷ ἢ Πατρὸς Καθεδρας,
ἢ τῆς ἀνδόδεις ἢ Φοβερᾶς αὐτοῦ Παρεστίας ..

Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως.

T Α' σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, ἢ διὰ πάντα
Εἶτα εὔχονται ὁ Ιερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, λέγοντες τὸ, Ο Θεὸς ἐλάσσητί μοι
τῷ ἀμαρτωλῷ .. Καὶ εἰς ἓτο Πανάγιον σε Πικρά .. Καὶ, Καρδίαν καθαράν,

Kai

Καὶ ἀνισάμονος δὲ Ιερόθεος λέγει τὸν Εὐχὴν ταύτην μυσικῶς :

Διὰ τὸτο Δέσποτα πανάγιε, ἡ ἡμεῖς οἱ ἄμαρτωλοι, ἡ ἀνάξιοι δελοί σα-
οι καταξιωθόντες λειτρεγεῖν τῷ Ἀγίῳ σε Θυσιασμένῳ, ἢ διὰ τὰς δικαιοσύ-
νας ἡμῶν· ἐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέησα, ἡ
τὰς αἰκτιεμένας σα, θεοὺς ἔζεχεις πλεσίως ἐΦ ἡμᾶς, Θαΐρεοντες προσεγγίζομεν τῷ Ἀ-
γίῳ σα Θυσιασμένῳ· ἡ προθόντες τὰ ἀντίτυπα τῶν Αγίων Σώματος, ἡ Αἴμα-
τος τῶν Χριστῶν, σε δέσμεθα, ἡ παρακαλέμενον "Ἄγιε Ἀγίων, σῶδονίᾳ τῆς σας
ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνόθμά σα τὸ Ἀγιον ἐΦ ἡμᾶς, ἡ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶ-
ρα ταῦτα, ἡ σύλογησαι ἀυτὰ, ἡ ἀγιάσαι, ἡ ἀναδεῖξαι.

Εἶτα σΦραγίζει τρὶς τὰ ἀγια Δῶρα λέγων·

Τὸν μὲν Ἀρτον τὸτον, αὐτὸ τὸ Τίμιον Σῶμα τῆς Κυρίας, ἡ Θεῖ, ἡ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

'Ο Διάκονος. 'Αμήν.

'Ο Ιερεὺς.

Τὸ δὲ ὡτῷ Ποτηρίῳ τέτω, αὐτὸ τὸ Τίμιον Αἷμα τῆς Κυρίας, ἡ Θεῖ, ἡ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ἐκχυθὲν υπὲρ τῆς τῶν Κόσμου ζωῆς.

'Ο Διάκονος. 'Αμήν.

Ο Ιερόθεος. Μεταβαλῶν τῷ Πνόθματι σα τῷ Ἀγίῳ. 'Ο Διάκονος. 'Αμήν.

'Ο Ιερεὺς μυσικῶς.

Ημᾶς δὲ πάντας τὰς ἐκ τοῦ ἐνὸς Ἀρτῶν, ἡ τῷ Ποτηρίῳ μετέχοντας, ἐνώ-
σας ἀλλήλοις εἰς ἐνὸς Πνεύματος Ἀγίων κοινωνίαν· ἡ μηδένα ἡμῶν εἰς κεί-
μα, ἡ εἰς κατάκειμα ποιήσας μεταχεῖν τῷ Ἀγίῳ Σώματος, ἡ Αἵματος τῶν Χριστῶν
σα· ἀλλ' ἵνα εὔρεωμεν ἔλεον, ἡ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰώνας
σοι σαρρειστάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφυτῶν, Ἀποσό-
λων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ομολογητῶν, Διδασκάλων, ἡ πα-
τὸς Πνεύματος δικαίιον πίσει τετελειώμανθ.

'Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως.

Εξαγέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντω, υπερέμλογυμάντος, ἀδόξω, Δεσποτοκῆ-
ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ Ἀειπαρθένος Μαρίας.

O. Σερβία.

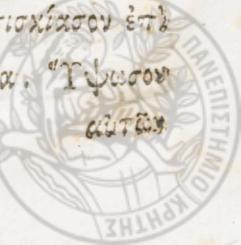
'Ο Ιερεὺς μυσικῶς .

TΟΣ Ἀγία Ιωάννα, Προφῆτε, Προδρόμος, ἢ Βαπτιστής τῶν Ἀγίων ἀδελφῶν, ἢ πανθεόντων Ἀποσόλων· τοῦ Ἀγίου (τὸ δένος) ἐν ἡ τὴν μνήμην ἐπιτελεῖται· ἢ πάντων σε τῶν Ἀγίων· ὃν ταῖς ἵκεσίοις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ μνήμητι πάντων τῶν κεκομημένων ἐπ' ἑλπῖδι ἀνασάσεως ζωῆς αἰώνιας·

'Ο Διάκονος μυημονεύει τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκομημένων. Καὶ ὁ Ιερεὺς μυημονεύει, ὃν θέλει, ζώντων, ἢ τεθνεώτων, ἢ ἐπέκμον ζώντων, λέγει· 'Τ πέρι ἀΦέσεως ἀμαρτιῶν τὸ δέλτα (τὸ δένος); 'Ἐπὶ δὲ τεθνεώτων, λέγει· 'Τ πέρι ἀναποιήσεως, ἢ ἀΦέσεως ἀμαρτιῶν τῆς ψυχῆς τὸ δέλτα (τὸ δένος) ἐν πόπῳ Φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, ἢ σεναγρός.

'Ο Ιερεὺς μυσικῶς .

Kαὶ ἀναπαυσον αὐτές ὁ Θεός ἡμῶν, ὅπερ ἐπισκοπεῖ τὸ Φῶς τὸ προσώπων σα· "Ετι σε δεόμεθα, μνήμητι Κύριε τῆς Ἀγίας σε Καθολικῆς, ἢ Ἀποσολικῆς Τεκχηνίας τῆς ἀπὸ Περάτων ἐως Περάτων τῆς Οἰκεμένης, ἢ εἰδήνθεσον αὐτὴν, ἢ περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τὸ Χριστὸν σα, ἢ τὸν Ἀγιον οἶκον τῶν τετον σεζέωσον μέχρι τῆς συντελέας τὸ αἰώνος. Μνήμητι Κύριε τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὣν, καὶ δι' ὣν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήμητι Κύριε τῶν καρποφορέντων, ἢ καλλιεργεύσητων ὃν ταῖς Ἀγίαις σε Εκκλησίοις, ἢ μεμνημένων τῶν πενήτων. "Αμειψοι αὐτές τοῖς πλεσίοις σε ἢ ἐπιφρανίοις χαρέσμαστ. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγένεων τὰ ἐπιφράνια, ἀντὶ τῶν πρεσκαΐέων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν Φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα. Μνήμητι Κύριε τῶν ὃν ἐξημίλησ, ἢ ὄρεστ, ἢ σηκαλίστις, ἢ ταῖς ὄπαις τῆς Γῆς. μνήμητι Κύριε τῶν ἐν Παρθενίᾳ, ἢ σηλαβείᾳ, ἢ ἀσκήσει, ἢ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήμητι Κύριε τῶν θεοβετεάτων, ἢ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, ὃς ἐδικαίωσας Βασιλέευν ἐπὶ τῆς Γῆς. "Οπλῷ ἀληθέας, ὅπλῳ δύδοξίας τοῖς Φάνωσον αὐτές. 'Ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ὃν ἡμέρᾳ πολέμῳ. 'Ενιχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα. "Τέλεσον αὐτῶν

αὐτῶν τὴν δεξιάν. Κράτυνὸν ἀυτῶν τὴν Βασιλέαν· Υπόταξον ἀυτοῖς πάντα τὰ
Βάρεβαρα ἔθνη, τὰ τὰς πολέμους θέλοντα. Χάρισαι ἀυτοῖς βαθεῖαν, οὐ ἀνα-
Φύγετον εἰρήνην. Λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας
σε, οὐ παντὸς τῆς Λαζ σε. "Ινα ἐν τῇ γελάνῃ αὐτῶν, ἡρεμον, οὐ ἡσύχιον βίον
διάγωμεν, ἐν πάσῃ σθετεβάρᾳ, οὐ σεμνότητι. Μνήμητι Κύριε πάτης Ἀρχῆς, οὐ
Ἐξεσίας, οὐ τῶν ἐν τῷ Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, οὐ παντὸς τῆς Στρατοπέδου.
Τὰς ἀγαθὰς ἐν τῇ ἀγαθότητι σε διατίξεις. Τὰς πονηρὰς, ἀγαθὰς ποίησον ἐν
τῇ χριστότητι σε. Μνήμητι Κύριε τῆς περιεσώτος Λαζ, οὐ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας
ἀπολειφθέντων, οὐ ἐλέησον αὐτές οὐ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέες σε. Τὰ
ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθᾶ. Τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ, οὐ δρο-
νίᾳ διατίξεις. Τὰ νήπια ἔκθρεψον. Τὴν νεότητα παρδαγώγησον. Τὸ γῆρας
περικράτησον. Τὰς δλιγοφύχες παραμύθησαι. Τὰς ἐσκορπισμάνες ἐπισυνάγα-
γε. Τὰς πεπλανημένες ἐπανάγαγε, οὐ σύναψον τῇ Ἁγίᾳ σε Καθολικῇ, οὐ Ἀ-
ποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὰς δχλεμάνες ὑπὸ πνεύματων ἀκαθάρτων, ἐλεύθερώσον.
Τοῖς πλέσσοις σύμπλεσον. Τοῖς ὁδοιπορεῦσι συνόδεσον. Χιρῶν πρόσηθι. Ορφα-
νῶν ὑπεράσπισον. Αἰχμαλώτες ἔυται. Νοσθυντας ἵσται. Τῶν ἐν Βίριασι, οὐ με-
τάλλοις, οὐ ἐξορίας οὐ πικραῖς διλέίας, οὐ πάσῃ Θλίψι, οὐ ἀνάγκῃ, οὐ περι-
σάσαι ὄντων, μνημόνθεσον ὁ Θεὸς. οὐ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σε δι-
σταλαγχίας. οὐ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, οὐ τῶν μισέντων. οὐ τῶν ἀτελαμάνων
ἡμῶν τοῖς ἀναζίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τῆς Λαοῦ σου μνήμητι Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· οὐ ἐπὶ πάντας ἔχειν τὸ πλέσιόν σε ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ
πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ὡν ἡμᾶς ὡκέ εμνημονεύσαμεν ἐι δύνοντας, οὐ λήθην,
οὐ πλῆθος ὁνομάτων, αὐτὸς μνημόνθεσον ὁ Θεὸς, οὐ ἐδῶς ἐκάστη τὴν ἡλικίαν, οὐ
τὴν προσηγορίαν· οὐ ἐδῶς ἔκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς. Σὺ γάρ ἐι Κύριε, οὐ
βούθεια τῶν ἀβοηθήτων, οὐ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμάνων, ο τῶν χειμαζόμενων Σω-
τῆρ, ο τῶν πλεόντων λιμήν, ο τῶν νοσθυντων λατρός. Αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα

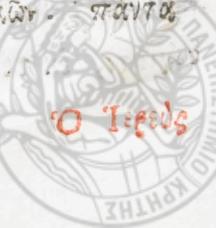
γένθ, δὲ ἐδώς ἔκαστον, ἢ τὴν αἵτημα αὐτοῦ, οἶκον, ἢ τὸν χρεῖαν αὐτοῦ. Ρῦσαι
Κύριε τὴν Πόλιν ταῦτην, ἢ πᾶσαν Πόλιν, ἢ Χάραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σε-
σμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἢ ἐμφύλιας
πολέμου.

‘Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως.

EΝ πρώτοις μνήμητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ο
χάρεσαι ταῖς ἀγίαις σε Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἑντιμον, ὕγια, μα-
κρομερόβοντα, ἢ δρεθοτομέντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

‘Ο Ιερεὺς μυτῶν.

MΝήμητι Κύριε πάσης Ἐπισκοπῆς δρεθοδέξων, τῶν δρεθοτομέντων τὸν λό-
γον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήμητι Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιεμῶν
τοῦ, ἢ τῆς ἡμῆς ἀναζότιτος. Συγχάρεσθν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκβούν τε, ἢ
ἀκέτιον. ἢ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὸν χάρον τῷ Αγίῳ σε Πνεύ-
ματος ἀπὸ τῶν προκεμένων Δώρων. Μνήμητι Κύριε τῷ Πρεσβυτερίᾳ, τῆς δὲ
Χειρῶ Διακονίας, ἢ πάντος Ιερατικῆς Τάυρων. ἢ μηδένα ἡμῶν καταμοχύ-
νης, τῶν κυκλίντων τὸ Αγίον σε Θυσιασμένον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χειρότη-
τί σε Κύριε Ἐπιφάνηθ. ἡμῖν ἐν τοῖς πλεστίοις τοῦ οἰκτιεμοῦ. Εὐχεῖτες ἢ ἐπω-
φελεῖς τὰς ἀέρας ἡμῖν χάρισται. Ὁμβρεῖς ἀρεμνικές τῇ Γῇ πέδος καρποφορίαν
δῶρησαι. Εὐλόγησον τὸν εἴρων τῷ ἐναυτῷ τῆς χειρότητός σε. Πάντον τὰ χι-
ριτα τῶν Ἐκκλησιῶν. Σβέσον τὰ φρεατίγματα τῶν Εθνῶν. Τὰς τῶν αἰρέσεων
ἐπανασάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τῷ Αγίῳ σε Πνεύματος. Πάντας ἡ-
μᾶς πρότεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σε, Τίλες Φωτὸς, ἢ τίλες ἡμέρας ἀναδεῖξαι.
Τὴν σὴν εἰρήνην, ἢ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε δὲ θεὸς ἡμῶν. πάντας
γάρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

•Ο Ιερεὺς ἐν Φῶνας.

K Αἱ δὲ ἡμῖν ὃν ἐν σόρτατι, οὐ μιᾶς καρδίᾳ δοξάζειν. οὐ ἀνυπνεῖν τὸ πάντημον, οὐ μεγαλοπρεπὲς ὅρμα σε, τῷ Πατέρος, οὐ τῷ Υἱῷ, οὐ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν, οὐ δὲ, οὐ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

K Αἱ ἔσου τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλα Θεῖ, οὐ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

•Ο Διάκονος.

P ἀντων τῶν Ἅγίων μνημόνευσαντες.

Ἐπι, οὐ ἔπι, ἀνεγένη τῷ Κυρίῳ δεκάθημον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομιθάτων, οὐ ἀγναθάντων.

Οπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμανος.

Ὑπὲρ τῆς ἁυμήνας ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, δεγκτός.

•Ο Ιερεὺς μυστικῶς.

O Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σωζέντος, εὐ ἡμᾶς διδαχον εὐχαριστον εοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σε, ὃν ἐποίησας, οὐ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ δὲ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμανος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, οὐ πνεύματος, οὐ διδαχον ἐπιτελεῖν ἀγιατύνην ἢ Φόβῳ σε. Ἔνα ἀν καθαρῇ τῷ μαυτυρίῳ τῆς συνεδήσεως ἡμῶν υποδεχόμανος τὴν μεριδα τῷ Ἅγιασμάτῳ σε, ἐνθῆμον τῷ Ἅγιῷ Σώματι, οὐ Αἴματι τοῦ Χριστοῦ σε. Καὶ υποδεξάμανος αὐτὰ ἀξίως, χῶμα τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ὃν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, οὐ γενώμεθα Ναὸς τῷ Ἅγιῷ σε Πνεύματος. Ναὶ, οὐ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσεις τὴν Φρεικτῶν σε τέτων, οὐ ἐπεργασίαν Μυστρίων, μηδὲ ἀθενῆ Ψυχῆ, οὐ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τέτων μεταλαμβάνειν. Ἄλλα δὲ ἡμῖν μέχει τῆς ἐ-

χάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερῖδα τῶν Ἀγιασμάτων σα, εἰς
τὸ Φύδιον ζωῆς αἰώνιας, εἰς ἀπολογίαν ψυχόσεδεκτον τὴν ἐπὶ τῷ Φοβερῷ Βήματος
τῷ Χειρὶ σα . "Οπως ἡνὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων τὴν ἀπ' αἰώνος σα
θιαρεσματάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰώνιων σα ἀγαθῶν, ἡνὶ ἡτοίμαστας τοῖς
ἀγαπῶσίσεις Κύρεις .

·Ο Διάκονος .

Αντιλαβεῖ, σᾶσσον, ἐλέκτον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελέαν, ἀγίαν, εἰρήνην .

"Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν διηγὸν, Φύλακα τῶν ψυχῶν

Συγγνώμην, ἢ ἄφετιν τῶν ἀμαρτιῶν .

Τὰ καλὰ ἢ συμφέροντα τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ .

Χρειστανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνάδυνα .

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, ἢ τὴν κοινωνίαν τῷ Ἀγίῳ Πνεύματος αἰτητάμε-
νοι, ἔκυτες ἢ ἀλλήλες, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παρασκόμεθα.

·Ο Ιερεὺς ἐκφώνως .

Kαὶ καταζήσοντον ἡμᾶς Δέσμοτα, μετὰ παρέησίας ἀκατακείτως, τολμῶν
ἐπικαλεῖθαι σὲ τὸν Ἐπεράνιον Θεὸν Πατέρα, ἢ λέγειν .

Ο Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν . ·Εκφώνησις. ·Ο τι σα ἐστὶν ἡ Βασιλεία .

·Ο Ιερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι . ·Ο Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνατε .

·Ο Ιερεὺς μυστικῶς .

Dέσμοτα Κύρεις, οἱ Πατέρες τῶν οἰκτιερῶν, ἢ Θεὸς πάσης παρακλήσεως ἐ-

τας υποκεκλικότας σαι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς μέλογυησον, ἀγίασσον, Φρέρησον,
όχύρωσον, ὀδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργυρου πονηρῆς ἀπόζητον.. Παντὶ δὲ ἔργῳ
ἀγαθῷ σύναψον, ἢ καταξίωσον ἀκαταχείτως μεταξὺ τῶν ἀχεάντων σε τέτων,
ἢ ζωοποιῶν Μυσηγίων, εἰς Ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἄγίας κοινωνίαν.

• Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

X Αἴρετι οὐκτιχμοῖς, ἢ Φιλανθρωπίᾳ τῷ μονογονεῖσσε Τίτῃ, μεθ' ἧς εὐλογή-
τὸς ἐι, σὺν τῷ παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιᾷσσε. Πνεύματι, νῦν, ἢ φετι-
ᾷ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων :

• Ο Ιερεὺς μυσικῶς.

P Ρόχες Κύριε Ιησὲ Χειρὶσθό Θεός ἡμῶν, ἐξ Ἅγίας κατοικητικίσσεως, ἢ ἀ-
πὸ Θρόνου δόξης τῆς Βατιλέασσος, ἢ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσσον ἡμᾶς, ὁ ἄνω
τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, ἢ ὥδε ἡμῖν ἀρετῶς συνάντητος καὶ καταξιωσον τῇ κε-
ταιᾳ σου χειρὶ, μεταδεῖνας ἡμῖν τὰ ἀχεάντα Σώματόσσε, ἢ τε τημία Αέρα-
τος, ἢ δὲ ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

• Ο Διάκονος. Πρόσχωμα. • Ο Ιερεὺς. Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

Εἴτα τῆς Μετανήψιος τελειωθεῖσσος, ἢ τῶν Ἅγιων Λειψάνων ἢ τῷ ἁγίῳ
Ποτηρίῳ βληθέντων Ο Ιερεὺς λέγει μυσικῶς.

Εὐχὴ μετὰ τὴν Μετανήψιον.

E Τχαρισθεῖσσοι Κύριε οὐ Θεός ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μετανήψιει τῶν Ἅγιων, δι-
χεάντων, ἀθανάτων, ἢ ἐπερεασμῶν σε Μυσηγίων, ἢ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεξ-
ησίᾳ, ἢ ἀγιασμῷ, ἢ λάτει τῷ Φυλακῇ, ἢ τῶν σωράτων ἡμῶν. Αὗτος Δέ-
σποτα τῶν ὀπίμων, δός γενέθλιαν ἡμῖν τῇ Ἅγίᾳ Σωματος, ἢ Α-

ματός τῷ Χριστῷ σε, εἰς πέντε ἀκαταίχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκειτον, εἰς πληθ-
σμονήν σεφιας, εἰς ἵστην Φυχῆς, ἢ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἡκατίας,
εἰς περιποίησιν τῶν Ἑντολῶν σε, εἰς ἀπολογίαν σύπερσδεκτον τὴν ἐπὶ τῷ Φοβε-
ρῷ Βίβλατος τῆς Χριστῆς σε.

Ο Διάκονος. Μετὰ Φόβα Θεοῦ, Πίστως, ἢ ἀγάπης προσέλθετε.

Ο Ιερεὺς. Σώσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε, ἢ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε;

Ο Ιερεὺς μυστικῶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἐκΦώνως.

Πάντοτε, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος.

Ορθοὶ μεταλαβόντες τὸν Θεόν, Ἀγίου, ἀχεάντων, ἀθανάτων, ἐπιφε-
γίων, καὶ ζωοποιῶν, Φρεγτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηίων, ἀξίως εὐχαριστώμεν τῷ
Κυρίῳ.

Αντιλαβθεῖστε, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμῶν, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάρειτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εὐημερίαν, ἢ ἀναμάρτυτον αἰτισάμενοι, ἑα-
τέσ, ἢ ἀπλήκες, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθάμεθα.

Ο Ιερεὺς ἐκΦώνως.

ΟΤι σὺ ἔστι ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, ἢ σὸν τὸν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατεὶ, ἢ
τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνόθματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν
αἰώνων.

Ο Ιερός.

Εὐλόγην προσέλθωμεν. **Ο Διάκονος.** Τε Κυρίος δημόσιος.

Εἰ μὲν βέλει, λέγε. **Ο Εὐλογῶν τέσ εὐλογεύντας σε.** Ζήτε ἢ τῇ τῷ Χρ-
ιστούμενος. Εἰδὲ μὴ, λέγε τὴν ἐΦέζης.

ΕΤΧΗ ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΟΣ

Ὕπη λέγει ὁ Ιερεὺς ἐκΦώνως.

Ο Θυσίαν μίνεσσας ἢ λατρεύνν εὑρέσσον τὴν λογικὴν ταύτην ἢ ἀναίματα-

τον Θυσίαν προσδεχόμενος παρὸν τῷ επικαλεμένῳ σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ Χειρὶς
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀμνὸς ἢ Υἱὸς τῆς Θεᾶ, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τῆς Κόσμου, ὁ
μάρτυρος δὲ ἡμών, ὁ μὴ διεχόμενος ἀμαρτίας Συγόν, ἢ τυθέσις δὲ ἡμᾶς ἐκών·
ὁ μετιζόμενος ἢ πηδαὶ διαιρέμενος, ὁ ἐσθιόμενος, ἢ μηδέ ποτε δαπανώμενος, τὰς
δὲ ἐπιθίντας ἀγιάζων, ὁ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἑκεῖσιν πάθους σε, ἢ τῆς ζωοποιῆ-
τρημέρες ἔγερσεως, κοινωνεὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῷ δέρμάτων καὶ ἐπουρανίων καὶ
Φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἀγίου σε Σώματος ἢ τῆς τιμίου σε Αἴρατος· τῆ-
ρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους τοὺς Διαικόνους, ἢ τὰς πιεστές ἡμῶν Βασιλέας, καὶ
τὸν Φιλόχρειον ερετὸν, ἢ τὸν περιεπότα λαὸν δὲ τῷ σῷ ἀγιασμῷ. Καὶ δὸς
ἡμῖν ἐν παντὶ χρέοντι καὶ καιρῷ, μελετῷ τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅτως πρὸς τὸ σὸν
θέλημα διηγήσκοτες, ἢ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἀξιοὶ γειώμεθα ἢ τῆς ἐκ-
δεξιῶν σε παρατάσσεως, δταν ἔλθῃς κείναις ζῶντας ἢ νεκρούς. Τὰς δὲ αἰχμα-
λωσίας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρεψαι, τὰς δὲ ἀποθυνέας ἐπίσκεψαι, τὰς δὲ κινδύνους
θαλάσσης, κυβερνήσον, ἢ τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώ-
νις ἀνάπτυξον, ὅπου ἐπισκοπῇ τὸ Φῶς τῆς προσώπου σου, ἢ πάντων τῶν δεο-
μένων τῆς σῆς Βοηθείας ἐπάκουσον, δτι σὺ εἶ ὁ δοτήρ τῶν ἀγαθῶν, ἢ σοι τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατεῖ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ αὐτοῖς, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ε Τ Χ Η

Ἐν τῷ ουτεῖται τὰ Ἀγια,

Ὕν λέ, ει ὁ Ιερεὺς μοιχως

H "Νῦνοι, ἢ τετέλεσαι, δσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χειρὶς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας Μυστήριον. ἔτχομεν γὰρ τῆς θαυμάτως τῆς
μηνύμην, εἴδεμεν τῆς Ἀνασάσεως τὸν τόπον, ἀνεπιήθηκον τῆς ἀτελεστής

σε ζωῆς, ἀπηλαύσαριν τῆς ἀκενάτε σε τευφῆς· οὐδὲ τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον. Χάριτι τῷ ἀνάρχῳ τῷ Πατρὶ, οὐ τῷ Ἀγίῳ, οὐ ἀγαθῷ, οὐ ζωοποιῷ Πνοῦματος, νῦν, οὐ δὲ, οὐ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΙΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΟΑΓΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

ΟΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΑΓΝΟΙΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ο Διάκονος ἔξεχεται τε Βόμβας, καὶ προσκυνήσας τέλος, λέγει
Βλόγησον Δέσποτα. **Ο Ιερεὺς** ἐκφώνως.

Eγλογήμενη ἡ Βασιλεία τε Πατρὸς, καὶ τε Υἱοῦ, καὶ τε Ἁγίας Πνεύματος,
νῦν, καὶ ἀέρι, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χρέος Αμήν. Εἴτη, ἀποκρινομένη τοῦ Χρεὸς τῷ, Κύριε ἐλέησον,
Ο Διάκονος μετὰ τὸν Προσιμιακὸν Ψαλμὸν λέγει :

Eλέημη τοῦ Κυρίου δεκτῆμεν.

Τπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν.

Τπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσαθρίας.

Τπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τέτε, καὶ τῶν μετὰ πίσεως.

Τπὲρ τοῦ Αρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δέσμου) τοῦ τιμίου.

Τπὲρ τῶν εὐσεβεστῶν, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Τπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τέσσερας πόδας.

Τπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς τάντης, πάσης Πόλεως Χώρας.

Τπὲρ εὐχεταῖας ἀέρων, εὐΦρετίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Τπὲρ πλεόντων, δόσιπερθέντων, νοσάντων, καμνόντων.

Τοπερ τε ἔυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως δέργης.

Ἄντιλαβε, σῶσν, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχεάντε, ὑπερευλογημένης, ἀδόξε, Δειπούντης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ Ἀπαρχόντις Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνήμονεύσαντες, εἰατές καὶ ἀλλήλες, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χειτῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Οἱ Τίρεις ἐκφώνως.

O τί πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τημή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αὐτί, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα, ἀναγινώσκονται οἱ Φαλμοί.

ΕΤΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Α.

Ἡ λέγει ὁ Τίρεις μυητικῶς.

K τέρεις οἰκτίεμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεες, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεις τῇ Φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν. Οδήγησον ἡμᾶς ἢν τῇ δόψει σε, τῷ πορεύεσθαι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας σε. Εὔφρενον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ Φοβερόθαι τὸ ὄνομά σε τὸ Ἡγιον. διότι μέγας ἔστι σὺ, καὶ πολὺν θαυμάσια. Σὺ ἐν Θεός μόνος, καὶ ἐκ τῶν δομοίσι σοι ἐν Θεοῖς Κύριε. Δυνατός ἔντει, καὶ ἀγαθός ἐν Ιχνῷ, εἰς τὸ βούθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τὰς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομα τὸ Ἡγιον σε.

Οἱ Διάκονος. Μετὰ τὸ, Δόξα Πατρὶ.

Ἐπιτι, καὶ ἔτι ὃν ἐρήνη τε Κυρίε δειθῶμεν.

Ἄντιλαβε, σῶσν, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχεάντε, ὑπερευλογημένης, ἀδόξε.

Οἱ Τίρεις ἐκφώνως.

O τί σὸν τὸ κράτος, καὶ σε ἐστὶν ἡ Βασιλεία, [καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τε] Πατρός, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἡγίῳ Πνεύματος, νῦν, καὶ αὐτί, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

* Ή λέγει δὲ Ιερεὺς μυσικῶς .

Kύριε, μή τῷ Θεῷ τὰ ἐλέγενα ἡμᾶς, μηδὲ τῇ θρυψί τοι παθεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιέκκειάν σου, λατρεῖ, ὡς θεωρεῖσθαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῆν ἡμᾶς ἐπὶ λιμὸνα θελήματός σου· Φώτισον τὸ διόφθαλμόν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπόν· τῆς παρέστης ἡμέρας, εἰρηνικὸν, ὡς ἀναμάρτυτον, ὡς πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείας τῆς Ἁγίας Θεοτόκε, ὡς πάντων τῶν Ἁγίων σε .

* Ο Διάκονος. Μετὰ τὸ, Δέξας πατέρι

* Ε τι, ὡς ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν .

* Αντιλαβθε, σῶσον, ἐλέησον, ὡς διαφύλαξον ἡμᾶς .

* Τῆς Παναγίας, ἀχράντε, ὑπερευλογημένης, ἀνδέξε .

* Ο Ιερεὺς ἐκφώνως .

O τὸ ἀγαθὸς, ὡς Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ὡς σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπει πομον τῷ Πατέρι, ὡς τῷ Υἱῷ, ὡς τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ὡς φέτι, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

ΕΙΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Γ.

* Ή λέγει δὲ Ιερεὺς μυσικῶς .

Kύριε δὲ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ὡς ἀχρεών δέλων σου, ὃν τῷ ἐπικαλεσθεῖσι ἡμᾶς τὸ Ἅγιον, ὡς προσκυνητὸν ὄνομά σου· ὡς μὴ κατατρύψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τῷ ἐλέγεισθαι· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν δὲ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, ὡς φοβερούς εἰς ὅλης τῆς καρδιᾶς ἡμῶν, ὡς ποιεῖ ὃ πᾶσι τῷ θελημά σου .

* Ο Διάκονος. Μετὰ τὸ, Δέξα πατέρι .

* Ε τι, ὡς ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν .

* Αντιλαβθε, σῶσον, ἐλέησον, ὡς διαφύλαξον ἡμᾶς .

Φ Η ΘΕΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τῆς Παναγίας ἀχέραντα, ὑπερευλογημένης ἀνδρέων.

Ο Ιερός ἔκφωνας.

O Τι σὺ εἶ δ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῆς ἐλεεῖν, οὐ σωζεῖν, οὐ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατέρι, οὐ τῷ Υἱῷ, οὐ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματi, νῦν, οὐ δέ, οὐ
εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Κύριε ἐκέραξα, Φάλλε ο Χρόνος τὸ θερμότελον τῆς ἡμέρας δίει, τὸ Μαρ-
τυρικὸν, τὰ τρία προσόμοια τῆς Τριθείας, οὐ τῷ Μηνᾷ. Εν δὲ τῷ Δόξα, οὐ
τοῦ, ἐξέρχεται οἱ Ιερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ μετὰ Θυμιατᾶς, οὐ ποιεῖ Εἴσοδον.

Ο Ιερός μυστικᾶς.

E Σπέρας, οὐ πρωΐ, οὐ μεσημβρίας, αἰνέμεν, εὐλόγημεν, εὐχαριστήμεν, οὐ
δεόμεθά σε, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Φιλάνθρωπε Κύρει, κατεύθυνον τὴν
προσευχὴν ἡμῶν ὡς Θυμίαμα ἐνώπιόν σε. οὐ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς
λόγους, οὐ εἰς λογισμὸς πονηρίας. Αλλὰ ἔυσται ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν Θηρεύοντων
τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σὲ Κύρει, Κύρει, οὐ δόφθαλμοί ἡμῶν, οὐ ἐπὶ σοὶ ἡλπί-
σαμεν, μὴ καταχύνης ἡμᾶς δ Θεὸς ἡμῶν.. Οτι πρέτει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ,
οὐ προσκύνησις, τῷ Πατέρι, οὐ τῷ Υἱῷ, οὐ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματi, νῦν, οὐ δέ, οὐ
εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος. Σ οφίᾳ δέθοι· Καὶ μετὰ τὴν συμπλήξασιν τῆς Γυνέσεως, λέγει
οἱ Ιερεῖς. Σ οφίᾳ δέθοι. Φῶς Χριστὸς Φαίνει πᾶσι. Μετὰ δὲ τὸ, Κατευθύνει
θήτω, Η ἔκταντὸς παρὰ τῆς Διακόνων.

Ο Διάκονος.

Εἰπωμον πάντεσι οὐδὲ δίλις τῆς Ψυχῆς.

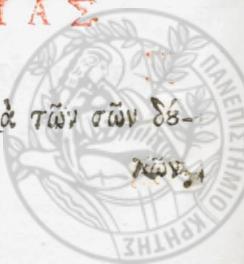
Κύρει Παντοκράτορε, δ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ελέησον ἡμᾶς δ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΤΣ ΙΚΕΣΙΑΣ

“Ην λέγει οἱ Ιερεῖς μυστικᾶς.

K Τέλειος δ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἔκταντὴν ταύτην Ικεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δε-

λων, ή ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέες σθ. ή τὴς οἰκτιερέστερας κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, ή ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σθ, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σὲ πλάστιον ἐλεος.

Ο Ιερεὺς ἐκ Φώνων.

Ο Γι θεού μαν, ή Φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, ή σοι τὴν δόξαν αναπέμπεις πομον, τῷ Πατρὶ, ή τῷ Υἱῷ, ή τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, ή φέλ, ή εἴσι τὴς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Διάκονος.

Ε Ήζαθεὶς οἱ Κατηχέμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οι Πιστοὶ υπὲρ τῶν Κατηχεμένων δεηθῶσι.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτές ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτές τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

Ἄποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτές τῇ Αγίᾳ αὐτῷ Καθολικῇ, ή Αποσολικῇ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβθῇ, ή διαφύλαξον αὐτές.

Οι Κατηχέμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΕΤΧΗ ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ.

Η γέγονη δ Ιεροῦ μυστικῆς.

Ο Θεός, δ Θεος ἡμῶν, δ Κτίσις, ή δημιουργός τῶν ἀπάντων, δ πάντας θέλων σωθῆναι, ή εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλέθεν. Ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰς δέλεις στὰς Κατηχεμένες, ή λύτρωσαι αὐτές τῆς παλαιᾶς πλάνης, ή τῆς μεθοδείας τῆς ἀντικειμένων. Καὶ προσκάλεσαι αὐτές εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνων, Φωτίζοντας αὐτῶν τὰς ψυχὰς, ή τὰ σώματα. Καὶ συγκαταστέμενα αὐτές τῇ λογικῇ στε ποιήσῃς ἐφ' ἧν τὸ ὄνομά σε· τὸ Αγιον ἐπικέκλητας.

Ο Ιερεὺς ἐκ Φώνων.

Ι Να μὲν αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωστε τὸ πάντιμον; ή πρεγαλοπρεπὲς ὄνομά στε, τῇ

Πα-

Πατέρες, ἡ τε Τις, ἡ τε Ἀγία Πνεύματος, νῦν, ἡ δὲ, ἡ ἐς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Οσοι Κατιχέμενοι προέλθετε, οἱ Κατιχέμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατιχέμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατιχημένων· ὅσοι Πίσοι

"Επι, ἡ ἔτι ἡ εἰρήνη τε Κυρίθ δεκτῶμεν.

Ταῦτα μόνα λέγονται μέχρι τῆς Γείτης τῆς τετάρτης Ἐβδομάδος. Ἀπὸ δὲ τῆς δ'. τῆς Μεσουνηίμα, μετὰ τὸ έτεν τὸ, "Ινα ἡ αὐτοὶ, λέγονται καὶ ταῦτα τὰ Διακονικά.

Οσοι Κατιχέμενοι προέλθετε· οἱ Κατιχέμενοι προέλθετε· ὅσοι πρὸς τὸ Φωτισμα προέλθετε. Εὔξαθε· οἱ πρὸς τὸ Φωτισμα, τε Κυρίς δεκτῶμεν.

Οι Πίσοι ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἀγιον Φωτισμα θετεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τε Κυρίς δεκτῶμεν.

"Οπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν σηεῖη αὐτές, ἡ ἀδυναμῶσι·

Φωτίσῃ αὐτές Φωτισμῷ γνώσεως, ἡ δισεβείας.

Καταξιώσῃ αὐτές ἐν καιρῷ σθέτερ τε λατερῇ τῆς παλιγγονείας, τῆς ἀ-Φέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, ἡ τε ἀνδύματος τῆς ἀΦθαρτίας, τε Κυρίς δεκτῶμεν.

"Αναγονήσῃ αὐτές δι· "Γδατος, ἡ πνεύματος, τε Κυρίς δεκτῶμεν.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελεότητα τῆς Πίσεως, τε Κυρίς δεκτῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτές τῇ Ἀγίᾳ αὐτῇ, ἡ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τε Κυρίς δεκτῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβεῖ, ἡ διαφύλαξον αὐτές.

Οι πρὸς τὸ Φωτισμα, τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε·

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἀγιον Φωτισμα θετεπιζομένων, λεγομένη ἀπὸ τῆς δ': τῆς Μεσουνηίμα.

ΟΙηρεὺς μυσικῶς.

Eπιφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σε, ἐπὶ τὰς πρὸς τὸ Ἀγιον Φωτισμα θε-

τρέπειζόμενος, ἢ ἐπιποθῆντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξαθαι. Καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν, βεβαίωσον αὐτὲς ἐν τῇ Πίστει, σήμειόν ἐν ἐλπίδι, τελεσθωτού ἐν ἀγάπῃ, μέλη τέμια τῆς Χειρὸς σε ἀναδεῖξον, τῆς δόντος ἐκυρώσατο τοῦτον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Ιερεὺς ἐκΦῶνως.

Ο "Τι σὺ εἶ ὁ Φωτισμὸς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατεῖ, ἢ τῷ Υἱῷ, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο σοι πρὸς τὸ Φωτισμα προσέλθετε, οἱ πρὸς τὸ Φωτισμα προσέλθετε. "Οσοι Κατηχέμενοι προσέλθετε, Μήτις τῶν Κατηχεμένων δος Πίστιν.

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν θεῆς τῆς Κυρίου δειθῶμεν.

Εἴως δέ τὰ ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς Μεσονησίμων.

ΕΥΧΗ ΠΙΣΤΩΝ Α'.

Ην λέγει δ Ιερεὺς μυσικῶς.

Ο Θεὸς δικέγας, ἢ αἰνετὸς, δι τῷ ζωοποιῷ τῆς Χειρὸς σε θανάτῳ εἰς ἀφθαρτίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μετασήσας. Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰθῆτες τῆς ἐμπαθεῖς γενερώσεως ἐλαύθερωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιτίθεσας. Καὶ διφθαλμὸς μὲν ἀπέσω παντὸς ποιησθείη μαρτυρίας, ἀκοὴ δὲ λόγους ἀργοῖς ἀνεπιβατος; ή δὲ γλώσσα καθαρεύετω ἐνημάτων ἀπρεπῶν. "Αυτοῖς ἡμῶν τὰ χέλι, τὰ αἰνεντά σε Κύρε. Τὰς χεῖρας ἡμῶν ποιητον, τῶν μὲν Φαύλων ἀπέχεθαι πράξεων, ἀνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ διάρεσα. Πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, ἢ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ο Διάκονος.

Αντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, ἢ διαφύλαξον ἡμᾶς δ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι:

ΣεΦία.

Ο Ιερεὺς ἐκΦῶνως.

Ο Τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προκύπτεις τῷ Πατεῖ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ

τῷ

ἥ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ δὲ, ἡ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. **Ο Διάκονος.**

Ἐτι, ἡ ἔτι, ἣν εἰρήνη τῷ Κυρίῳ δεκτῶμεν.

ΕΤΧΗ ΠΙΣΤΩΝ Β.

Ἄντειος ὁ Ιερεὺς μυστικᾶς.

ΔΈπιστα Ἀγιε, ὑπεράγαθε, δυστριψμένη τὸν ἐλέει πλέσιον, ἔλεων γενέθαι ἡμῖντοις ἀμαρτωλοῖς· ἡ ἀξίας ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τῷ μονογενεῖ τῷ, ἡ Θεῖ ἡμῶν, τῷ Βασιλέως τῆς δόξης. Ιδία γὰρ τὸ ἄχειντον αὐτῇ Σῶμα, ἡ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παρεστανθέαν εἰπορεύομενα, τῇ Μυσικῇ ταύτῃ προτίθεμει μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ πλήθες Στρατιᾶς Οὐρανίας ἀράτως δορυφορέματα· ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάχειτον ἡμῖν δώρησον. "Ινα δὶ αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμιλον καταγαζόμενοι, Υἱοὶ Φωτὸς, ἡ ἡμέρας γενώμεθα·

Ο Διάκονος.

Ἀντιλαβθε, σῶτον, ἐλέησεν· ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάρειτο.

Σοφίᾳ

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τῷ Χριστῷ, μεθ' ἓνδον γένεται, σὺν τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθὴ, ἡ ζωοποιῶσα Πνεύματι, νῦν, ἡ δὲ, ἡ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Λαός. Νῦν αἱ Δυνάμεις·

Εἴτα μετὰ τὸν Εἰεδον. **Ο Διάκονος.**

Πληρώσωμεν τὴν ἐπερινήν δέντιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

"Ὑπὲρ τῶν προτεθόντων, ἡ προαγιασθόντων τιμίων Δώρων·

"Ὑπὲρ τῷ Ἀγίῳ Οἴκῳ τέτε, ἡ τῶν μετὰ πίτεως σύλλαβείας·

"Οπως δὲ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμονος αὐτά·

"Ὑπὲρ τῆς ἁμαρτησαν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης Θλίψεως.

ΕΤΙΧΗ

Μετὰ τὴν ἀπόθεσην τῶν Θεάων Δώρων:

Ἅντιον λέγει δὲ Ιερεὺς μυσικῶς.

Ο τῶν ἀρχέτων καὶ ἀθεάτων Μυσηέων Θεῶν, παρ' ὧν οἱ Θηταῖοι τῆς σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως εἰ απόκεν Φοι. Οὐ τὸν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταῦτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ Θερμὸνος ἡμᾶς τὰς ἀμαρτωλίας, διὰ τὴν πολλήν σε φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σει Δῶρά τε καὶ Θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τε Λαζαροῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς ἀδρατε Βασιλεῦ, διὸ ποιῶν μεγάλα, καὶ ἀνεξιχνίασα, ἐνδοξά τε, καὶ ἔξαστα, ὃν ἐκ ἑαυτοῦ ἀριθμὸς, ἐπειδεὶς ἘΦ' ἡμᾶς τὰς ἀναξίεις δέλτες σε, τὰς τῷ Αγίῳ σε τέτταρι Θυσιασηρίῳ, ως τῷ Χεροβίκῳ σε παρειαμένες Θεόνῳ, ἐΦ' ὧν οἱ μονογενεῖς σε Υἱός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκαιμάτων Φρεικτῶν ἐπαναπαύετοι Μυσηέων. Καὶ πάσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιεῖν σε Λαδὸν ἐλαύθερώτας ἀκαθαρσίας ἀγίασον ἡμῶν πάντων τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀγιασμῷ ἀναΦαγρέτῳ. Ιναὶ δὲ καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαγχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν Θεάων τέττων μεταλαμβάνοντες ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωωποιέμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χειρὶ σε, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι. Οὐ τρώγων μετὰ τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μετὰ τὸ Αἷμα, δὲ ἐμοὶ μένει, καὶ γὼ δὲ αὐτῷ. Οπως δὲ οἰκεῖντος δὲν ἡμῖν, καὶ ἐμπιεριπατεῖντος τῷ Αἴγυπτῳ Κύριε, γενώμεθα Ναὸς τῷ παναγίᾳ, καὶ προσκυνῆτε σε Πνύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολῆς μεθοδείας, δὲ πρέστει, καὶ λόγῳ, καὶ κατὰ διάνοιαν ὀνειρευμένης. Καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμάτων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Αγίοις σε, τοῖς ἀπ' αἰωνὸς σέοις θαρεεῖτασιν.

Ο Διάκονος.

Ἄντιλαβε, σῶτον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν.

Ἄγγελον ἐρέντης, πιεῖν ὄδηγὸν, Φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην, καὶ ἀφσιν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, ἢ συμφέροντα τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὃν εἰρήνη·

Χειρίσαια τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίσεως, ἢ τὴν κοινωνίαν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος αἵτησάμενοι, ἑαυτές, ἢ ἀλλήλες, ἢ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χειρὶ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Kαὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσμοτα, μετὰ παρέκκσιας ἀκατακείτως, τολμάντι πικαλεῖθαι σὲ τὸν Ἐπιφανὸν Θεὸν, Πατέρα, ἢ λέγειν·

Ο Λαὸς τὸ Πάτερ ἡμῶν, δὲν τοῖς θραυστοῖς.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

OἜτι σθέειν ἡ Βασιλεῖα, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος, νῦν, ἢ δέ, ἢ ἀς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Ιερεὺς. Εἶναι πᾶσι.

Ο Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο Ιερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυσικῶς.

OΘεὸς δομός ἀγαθὸς, ἢ θεωλαγχυντ, δὲν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἢ τὰ παπειὰ ἐφορῶν, ἐπὶδε θεωλαγχυνθόμενοι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόνος, ἢ φύλαξον αὐτόν. ἢ ἀξιώσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακείτως μεταχεῖν τῶν ζωόποιῶν στέτων Μυσηρίων. Σει γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρόν σθ πλάστιου ἔλεος.

Ο Ιερεὺς ἐκφώνως.

Xαρεῖτε, ἢ οἰκτιρμοῖς; καὶ Φιλανθρωπίᾳ τῷ μονογενεῖσθε Υἱῷ, μεθ' ἐμλόγητὸς ἐτι, σὺν τῷ παναγίῳ ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ στῷ Πνεύματι, νῦν, ἢ δέ, ἢ ἀς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Ιερεὺς μυσικῶς.

Pρόξες Κύριε Ιησὲ Χειρὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ Ἁγίων κατοικητῶν σθ, ἢ ἀπεθέογύει.

Θέρον δόξης τῆς Βασιλείας σε, ἡ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσμα ἡμᾶς, ὁ μὲν τῷ Πατεὶ συγκαθήμισθαι, ἡ δὲ ἡμῖν ἀοράτως συνών· ἡ καταζήσον τῇ κεσταμαχῃ χειρὶ μεταδέσμου ἡμῶν τὰ ἀχεάντα Σώματός σε, ἡ Τύπη σε Αἴρατος, ἡ δὲ ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ο Διάκονος. Πρέσταχωραν.

Ο Ιερές. Τὰ προηγματικά Αγία τοῖς Αγίοις.

Μετὰ τὴν Μεταλήψιν ἐπέμχεται δι Ιερεὺς μυσικῶς.

EΥχαριστήριον τοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέχεται ἡμῖν ἀγαθοῖς, ἡ ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῷ Αγίῳ Σώματος, ἡ Αἴρατος τῷ Χειρὶ σε. Καὶ δεόμεθά σε Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέψην τῶν πτερύγων σε. Καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐχάτις ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν Αγιασμάτων σε, εἰς Φωτισμὸν Φυχῆς, ἡ οὐρανός, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ο Διάκονος.

Oρθοὶ μεταλαβόντες τῶν Θεῶν 'Αγίων, ἀχεάντων, ἀθανάτων, ἐπερανίων ἡ Ζωοποιῶν, Φρικτῶν τῷ Χειρὶ Μυσητῶν, ἀξίως θυχαριστήριον τῷ Κυρίῳ.

Αντιλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, ἡ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελέαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν.

Ο Ιερές ἐκΦώνως.

OΤι σὺ εἶ δι άγιασμὸς ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατεὶ, τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ δὲ, ἡ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. **Ο Ιερές.** Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ο Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεκτῶμεν.

ΕΥΧΗ ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΟΣ.

Ηη λέγει δι Ιερές ἐκΦώνως.

DΕσπότα Παντοκράτορε, ὁ πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὸς

τὴν ἄφατόν σε πρόνοιαν, ἢ πολλὴν ἀγαθότητά, ἀγαγών ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτετρες ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, ἢ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως. Ο διὰ τεοταράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρακτα γεράμιατα τῷ Θεράποντί σε Μωσῆ, Παράχος ἢ ἡμῖν. Αγαθὲ πὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσαθαι, τὸν δρόμον τῆς νικήσις ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, υκητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, ἢ ἀκατακείτως Φθάσαι προσκυνῆσαι ἢ τὴν Ἁγίαν Αὐτάσασιν. Οτι διλόγηται, ἢ δεδόξασι τὸ πάντιμον, ἢ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σος, τε Πατέρος, ἢ τε Υἱοῦ, ἢ τε Ἁγίας Πνύματος, νῦν, ἢ ἀλλι, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸ συζεύλαι τὰ Ἡγιεινά.

Ὕπηρε ὁ Ιερός μυστικός.

Kτέρει ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγών ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτετρες ἡμέρας ταύτας, ἢ κοινωνὲς ἡμᾶς ποιῆσας τῶν Φρεγτῶν σε Μυσηίων, σύναψον τῇ λογικῇ τε ποίηντι. ἢ κληρονόμος ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σος, νῦν, ἢ ἀλλι, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Χορὸς λέγει τὰς Ψαλμές.

Ἐπλογήσω τὸν Κύριον. Καὶ τὸ, 'Τψώσω τὸν θεόν με ὁ Βασιλές με.

Εἴτα ὁ Ιερός ποιεῖ Ἀπόλυτον, ὡς σύντονος. Εξελθῶν δε τὸ σὰς δὲ τῷ συνήθει τύπῳ, διδωσει τὸ Ἀντίθημον.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Δεκατέτα τελετή της Επείγοντος Αγίου Σπυρίδωνος στην Καρδία της Αγίας Μαρίας Βασιλικής

ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ

ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ.

Πνια ὁ Ιερὸς Λιλούγιτόν. Καὶ εἴθις, Τετάγυιον . Δόξα Πάτερί . Παναγία Τεράς. **Πάτερ ἡμῶν,** Οὐτί σε ἐσιν ἡ Βασιλίδια .

Καὶ φέρουσι τὰ Τριπάρια ταῦτα.

"Ηχος δ'.

MΕτὰ πνευμάτων δικαιῶν τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τῇ δέλτᾳ σε Σωτερέ ἀνάπταισον, Φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωῆν, τὴν παρὰ σε Φιλάνθρωπε.

Eἰς τὴν κατάπτωσιν σε Κύριε, ὅπε πάντες οἱ Ἅγιοι σε ἀναπταύονται, ἀνάπταισον Κύριε ἡ τὴν ψυχὴν τῇ δέλτᾳ σε, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος .

Δόξα Πατέρι.

SΤῇ δὲ Θεῷ ὁμῶν δικαίωσε τὸν Αδην, ἢ τὰς δύναμις λύσας τῶν πεπεδιώμάων, αὐτὸς ἢ τὴν ψυχὴν τῇ δέλτᾳ σε Σωτερέ ἀνάπτωσον .

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον .

HΜόνη Ἄγνη ἢ "Αχραντὸς Παρθένος, ἢ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβεις τῆς οὐρανού τὴν ψυχὴν τῇ δέλτᾳ σε .

Ο Διάκονος, ἢ ὁ Ιερεὺς .

Eλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σε ἐπάκεσσον ἢ ἐλέησον .

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀνασταύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκομημένου δέλτας τῆς Θεᾶς

(τῇ δὲ) ἢ ὑπὲρ τῆς συγχωρητήνατος πᾶν πλημμέλημα ἐκέστιον τε ἢ ἀκέστιον,

Οπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῇ ἐνθα οἱ Δικαιοὶ ἀναπταύσται .

Τὰ ἐλέη τῆς Θεᾶς, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἢ ἄφεσιν τῶν αἵτη ἀμαρτιῶν,

παρέ,

ΕΛΛΑΣ

παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα :

Ο Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμον. **Ο Ιερές εἰχθύνως:**

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπαγήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σε δωρησάμενος, αὐτὸς Κύριος ἀγάπαυστον καὶ τὴν ψυχὴν τῷ κεκομιμένῳ δέλτῳ (τῷ δε) καὶ ταξιν αὐτὴν ἐν τόπῳ Φωτισμῷ ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψυξεως, ἔνθα ἀπέδει αδύνη, λύπη, καὶ σεναγμός πᾶν ἀμάρτυρα, τὸ παρὰ αὐτοῦ πραγμάτων ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς συγχωρεῖσον, διτὶ δὲ ἐσιν ἄνθρωπος, δις ζύγεται, καὶ δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰώνα, καὶ ὁ λόγος σε ἀλήθεα.

Ο Διάκονος. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμον. **Ο Ιερές εἰχθύνως.**

Ο τοι σὺ εἶ καὶ ἀνάστασις, καὶ ζωὴ, καὶ καὶ ἀνάπτυξις τοῦ κεκομιμένου δούλου σου (τῷ δε) Χριστὸς οὐδεὶς, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατέρι, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ πάλι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΕΙΣΟΔΙΚΑ
ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ
ΕΝ ΤΗ ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΩ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.
ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΟΦΙΑ ΟΡΘΟΙ.

Εἰς τὴν Χριστὸν Γέννησιν -

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρεα ἐγέννησά σε, Θυμοῖς, Κύριος, καὶ εἰ μεταμελήθηστου.

Εἰς τὰ Ἀγία Θεοφάνεια.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὃν ὄνοματι Κύριος, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὴν Υπαπαντήν.

Ἐγνώσισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτῷ, ὀναντίον τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν Τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὃν ὄνοματι Κύριος.

Εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τῆς Πάσχας.

Ἐν Ἑκκλησίαις σύλλογετε τὸν Θεόν.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀνάληψιν:

Ἄνεβη ὁ Θεὸς ὃν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ὃν Φωνῇ σάλπιγγος:

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Παντοκροτίας.

Τῷ ψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε, ἀστομοῦ καὶ φαλαρίου τὰς δυνατείας σου.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Μεταμόρφωσιν.

Θεούρᾳ, καὶ Ερμῶν ἐν τῷ ὄνοματί σε ἀγαλλιάσονται.

Εἰς τὴν Τψωσιν τὰς τιμίας Σταυροῦ.

Τψωτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπεροδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῷ.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

Εἰς τὴν Ἐπιφερίν, εἰς τὸν "Ορθόν, καὶ εἰς τὴν Αστεγύην.

Εἰς τὴν τε Χειρὶ Γέννησιν.

Οὐν Σπηλάκιᾳ Γεννηθέας, καὶ ὁν Φάτνῃ ἀγκλιθέας, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.
Εἰς τὴν Περιτομήν.

Οὐν τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.
Εἰς τὰ "Αγια Θεοφάνεια.

Οὐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.
Εἰς τὴν Τπαπαντήν.

Οὐν ἀγκάλαις τε δικτίς Συμεὼν βαπταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.
Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Οὐν πώλῃ ὅντε καθεδῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.
Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων Επέρεας.

Ερχομένος δὲ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκστιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.
Εἰς τὴν Μεγάλην Πέμπτην.

Οὐν ὑπερβέλλεται ἀγαθέτητα, οὗτον ἀριστὴν τὴν ταπείνωσιν ὑποδεῖξας
ἐν τῷ νύψῳ τὸς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχει Σταυροῦ, καὶ Ταφῆς συγκαταβάσις ἡμῖν.
Εἰς τὴν Ἀπολύτην τῶν Αγίων Παθῶν.

Οὐν πτυτμέτος, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμός, καὶ Σταυρός, καὶ Θάνατον, ὑπομέτναστος διὰ τὴν τε Κόσμος σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ μεγάλην Παρεκκλήσιν.

Οὗτοι οἵματα τὰς ἀνθερώπεις, οὐ διὰ τὴν ἡμέτεραν σωτηρίαν τὰ Φρεγτὰ Πάθη; οὐ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, οὐ τὴν ἔκστιν ΓαΦὲν σιρκὶ καταδεξάμενας.

Εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τῆς Πάχα. Καὶ ὧ πάσαις ταῖς
Κυριακαῖς τῷ Χρόνῳ.

Οὐ Ανατάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Οὖν δόξῃ Ἀναληφθεῖσι ἀφ' ἡμῶν οὓς τὰς Οὐρανίας, οὐ ἐν δεξιᾷ καθίσας τῷ Θεῷ
ἐπὶ Πατέρος. Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Παντηκονίας.

Οὐ εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἀρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνόθμα ἐπὶ τὰς
Ἄγιες αὐτῷ Μαθητὰς οὐ Αποσόλες.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν Ἐσπέρας.

Οὐκ τῶν πατερικῶν οὐ Θεϊκῶν κόλπων κειώντας ἔκυρτον, οὐ ἐξ Οὐρανῶν ἐπὶ τῆς Γῆς
κατελθόν, οὐ τὴν ἡμέτεραν δλην ἀναλαβόμενος Φύσιν, οὐ θεῶντας αὐτὴν με-
τὰ δὲ ταῦτας Οὐρανίας αὔθις ἀνελθόν, οὐ ἐν δεξιᾷ καθίσας τῷ Θεῷ, οὐ Πα-
τέρος, τό, τε θεῖον οὐ "Αγιον, οὐ δριόστιον, οὐ δρόδοξον, οὐ δροδύναμον, οὐ συ-
ναιδίον Πνόθμα καταπέμψας ἐπὶ τὰς Άγιες αὐτῷ Μαθητὰς οὐ Αποσόλες,
οὐ διὰ τέτες μὲν Φωτίστας αὐτές, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναγκράντες, οὐ παναρμάνις Αγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Άγίων ἀδόξων, οὐ πανθόμυων, Θεοκηρύκων, οὐ πνθμα-
τοΦόρων Αποσόλων, οὐ πάντων τῶν Αγίων, ἐλεήσαι, οὐ σώσαι οἵμας, ὡς ἀγα-
θὸς οὐ Φιλάνθρωπος, οὐ ἐλεήμων Θεός. Αμήν.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Οὐ τῷ ὄρεστῷ Θαβῶρ μεταμορφωθεῖσιν δόξῃ, ἀνώπιον τῶν Άγίων αὐτῷ Μαθη-
τῶν, οὐ Αποσόλων.

ΕΤΚΑΤΤΙΔΙΑΦΟΡΑ
ΕΤΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ

Ο πάντα τελεσθεῖσας τῷ λόγῳ σε Κύριε, ἡ κελθεῖσας τῇ γῇ, παντοδαπὲς ἐκφύειν καρπὸς εἰς ἀπόλαυσιν, ἡ τροφὴν ἡμετέραν· ὁ τοῖς στέρμασι τὰς τρεῖς Παιδαῖς, ἡ Δανιὴλ τὸν ἐν Βαβυλῶν ἀβροδιάτων λαμπροτέρες ἀναδείξας. Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλῆς, ἡ τὰ στέρματα ταῦτα, σὺν τοῖς διαφέροις καρποῖς σύλλογησον, ἡ τὰς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σήμα, ἡ εἰς τιμὴν τῷ Ἀγίῳ (**τεῦθε**) ταῦτα προσετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δόλων, ἡ εἰς μημόσυνον τῶν ἐν σύσεβει τῇ πίστει τελεωθέστων. Παράχθε δέ· Αγαθὲ τοῖς τε μητρεπίσασι ταῦτα, ἡ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελθσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἡ τῷ αἰωνίῳ σε ἀγαθῶν τὸν ἀπόλαυσιν· πρεσβείας τῆς παναχράντου Δεσπότινς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἀγίου (**τεῦθε**) ἐν τὴν μνήμην ἐπιτελθμαῖ, ἡ πάντων σε τῶν Ἀγίων.

Ο τι σὺ εἶ δὲ εὐλογῶν, ἡ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χεισὲ δὲ Θεὸς ἡμῶν, ἡ σὸν τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Παναγίᾳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ φέντε, ἡ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΪΑ.

Κ τέρει δὲ Θεὸς ἡμῶν, δὲ καθήμασιος ἐπὶ τῶν Χερεβῶν, δὲ ἐξεγέρας τὴν δυνατεῖαν σε, ἡ ἀποσάλας τὸν μονογενεῖ τῷ Υἱῷ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χεισδύν, ἵνα σώσῃ τὸν Κόσμον διὰ τῆς Σταυρῆς, τῆς Ταφῆς, ἡ τῆς Ἀναστάσεως αὐτῆς· ἐπαραγανομένης εἰς Γερεσταλήν ἐπὶ τὸ ἔκβατον Πάθος, δὲ Λαός δὲ καθήμαντος ὃν σκότει ἡ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τὰς κλάδους τῶν δόνδρων, ἡ τὰ Βαΐα τῶν Φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα ἡ ἡμᾶς, τὰς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτην ἡμέραν Βαΐα ἡ κλάδους δόνδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατάσσον· ἡ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι ἡ οἱ παιδεῖς, τὰ οἰστανάσι, βοῶντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὅμνοις ἡ ὁδοῖς πνευματικοῖς καταζι-

Θῶμον τῆς ζωοποιεῖται τριημέρες Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ιησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ἣ εὐλογητὸς ἐι, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἐμήν.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ, ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΓΟΤΣΤΟΥ.

Eγκλόγυησον Κύριε τὸν καρπὸν τῶν τετρακισκόντα πέντε τῶν νεόν, διὰ τῆς τοῦ αἵρεσος εὐχετασίας, καὶ τῶν σαγόνων τῆς Βεροχῆς, καὶ τῆς τῶν καρπῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ἀριμωτάτην σάσιν ἐλθεῖν ηδόκησας· ἵνα καὶ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτῆς τῆς γαννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνεσθιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασθι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς Τερψ, καὶ Αγίας Σώματος, καὶ Αἵματος τῆς Χριστοῦ σε· μεθ' ἣ εὐλογητὸς ἐι, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἐμήν.

ΕΤΧΗ ΕΠΙΜΕΤΑΝΟΟΤΝΤΩΝ.

Oθεὸς δὲ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τῆς Προφῆτες σε Νάθαν μετανοῆσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλημμελήμασιν ἀφεσιν δωρεάμανος, καὶ τῷ Μαναοῦ τῷ ἐπὶ μετανοίᾳ προσστρέψαντι δεξαμένος. αὐτὸς καὶ τὸν δελόντας (τόνδε) μετανοῦντα ἐφ' οἷς ἐπρεπεῖ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθεσσε φιλανθρωπίαν, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, δὲ φιλίας ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ ἐπας Κύριε· καὶ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τῷ ἀμαρτωλῷ, ως τὸ ἐπιτερέψαντον αὐτὸν· καὶ ως ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ ἀφίναι δεῖ τὰ ἀμαρτήματα· Ἐπεὶ ως ἡμεγαλωσύνη σε ἀνείκασος, καὶ τὸ ἔλεός σε ἀμέτρητον. εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρεῖσθαι, τίς υποσήσεται; Ὅτι σὺ ἐι δὲ θεὸς τῶν μετανοῶντων, καὶ σοὶ τὴν δόξανταν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατερὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἐμήν.

Kυρεί Ιησούς Χριστόν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιητὴν ἡ ἀληφή, ὁ αἴρων τὴν
ἀμαρτίαν τῆς Κόσμου. ὁ τὸ δάνειον χαριστάμενος τοῖς δυσὶ χρεώφαιλέταις,
ἡ τῇ ἀμαρτωλῷ δύει ἀφεστιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς. Αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἀφες,
συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἔκθετα, ἢ τὰ
ἀκέστια, τὰ σὺ γγώσει, ἢ σὺ ἀγνοίᾳ, τὰ σὺ παρεβάσει, ἢ παρακού γενόμονα
παρὰ τῶν δέλτων σε τέτων. Ναὶ Δέσποτα Φιλάνθρωπε Κύρε, ἐπάκτεστον ἡμῶν
δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δέλτων σε τέτων, ἢ πάριδε ὡς πολυέ-
κεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἀπαντα· ἀπάλλαξον αὐτῶς τῆς αἰωνίας κολάσεως·
“Οτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, ἢ σὺ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατερὶ,
ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ φέτι, ἢ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώ-
γων. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ

